

АДОЛЬФИЧ

ЧУЖКА

А Д О Л Ь Ф И Ч

ЧУЖА

ROAD ACTION

Харків
«ФОЛІО»
2010

Тим, хто не дожив, присвячується

Шосе, лісопосадка, засніжені поля. Зимовий ранок. Біля узбіччя стоїть вишнева «дев'яносто дев'ята». Четверо молодих людей у шкірянках поверх спортивних костюмів мочаться на узбіччі. Вони мають вигляд невиспаних, похмурих людей.

ШУСТРИЙ

(вбираючи ніздрями повітря)

Бля, ну й сморід. Гівно... Гиря, хулі ти тут зупинився?..

ГИРЯ

(зосереджено щось випісюючи струменем на снігу)

Тут скрізь смердить. Свиноферма. Закопати тебе в свиняче гівно — за тиждень кістки розчиняться.

Усі сміються, крім Шустрого й Малюка.

МАЛЮК

Годі тут базарити, посцяли і поїхали.

Усі мовчки сідають у машину, Гиря за кермо.

МАЛЮК

*(помітивши, що Шустрий намагається
зачинити вікно)*

Не зачиняй, розіб'ємось. У теплі засне водій — і привіт.

ГИРЯ

Шустрому все гівном смердить...

МАЛЮК

Смердить — та й хуй з ним. Життя й не так смердить. Ти, головне, не засни за кермом.

Машина рве з місця, залишаючи сліди протектора і свастіку, криво намальовану сечею на снігу.

ОПОВІДАЧ

Якщо вірити вказівникам, до кордону залишилось небагато. Кілометрів 400. Цієї ночі поспати знову не вдалося. Усі «рашпіль» мало спали з тих пір, як почалась ця історія з Чужою...

* * *

*Візуалізація оповідання, але голос Оповідача
за кадром продовжує.*

ОПОВІДАЧ

...Дідусь із бадьорим поганялом Рашпіль відсидів за ґратами років двадцять. До того часу, коли сталася ця історія, він цілком звикся на волі, носив клубні піджаки, мав долю у різних фірмах, побудував казино, у якому й жив. На горищі зробив собі квартиру з телевізором, двоспальним ліжком і нужником — вийшло як люкс у старому радянському готелі, тільки поліровки трішки менше...

Вікно кругле, стеля скошена, рама перехрещує вікно — Рашпіль дивився на світ крізь приціл, як із бункеру. Міцний дід з важкою долею, на його піджаку непогано б виглядали орденські планки.

...Було Рашпілю років п'ятдесят. У тій справі, якою він займався все життя, — це пенсійний вік. Як у льотчиків. Рашпілем його прозивали за характер, ну й за те, що права щока у нього була вкрита віспинами — але не від вітрянки, а від дробу — потрапив під постріл з обріза. Дружини у нього не було, і він користувався службовим становищем.

Від'їзд камери від вікна демонструє дівчину в уніформі казино, на грудях табличка з іменем. Дівчина стоїть поряд і очікує, поки Рашпіль надивиться у вікно, потім він дістає бульбунатор, запалює кульку креку, дає покурити і їй, потім, розстібаючи матню, каже: «Смокчи, доки не відпаде».

...Крек поступово займав місце решти всього у житті Рашпіля, так що смоктати у господаря дівчаткам залишалось недовго. Окрім казино, у дідуса й інших справ вистачало...

* * *

Стрілянина з автоматів по «вісімці». Вилітають шибки, машина перетворюється на решето. Крупно — швидко зростаюча калюжа крові, котра витікає з відчинених дверцят. У машині чотири людини, вони мертві.

«Рашпілі» перестарались, витискуючи конкурентів.

Молодий хлопець у насунутій на очі шапочці, з автоматом — це БАБАЙ, контрольними пострілами добиває пасажирів машини. Три постріли, замість четвертого — клацання. Набої скінчились. Молодий кидає автомата і біжить до другої машини — бійці уже в машині, часу немає. Одному з пасажирів поталанило — він живий, кров, яка з нього лється, змішується із струмочком сечі з мокрої холоші.

* * *

Кадр у лікарні — пасажир, що вижив у розстріляній «вісімці», лежить у реанімаційній палаті, біля входу сидить міліцейська охорона, в палату заходить генерал міліції у білому халаті, накинутому на мундир, з ним кілька офіцерів, почет, лікарі.

* * *

Так життя Артура, на прізвисько Бабай, двадцятирічного пацана, у котрого не вистачило кулі на четвертого пасажера, перетворилось на одну суцільну неприємність. Світив розстріл, хоча були варіанти. *(Змарнілий, неголений, зі слідами побиття Бабай намагається триматись рівно на стільці. Через стіл від нього з радісною посмішкою оперативник у цивільному. На стінах — радянські вимпели «Переможцю соціалістичного змагання», а також наклеєні заголовки з газет і розмножені на ксероксі написи:*

ВІДСУТНІСТЬ СУДИМОСТІ —
НЕ ВАША ЗАСЛУГА, А НАШ НЕДОГЛЯД.

МОЖЛИВО, ДОСИТЬ ЛІПИТИ ГОРБАТОГО ДО СТІНИ?

КОЖЕН ПОМИРАЄ НАОДИНЦІ.

Бюст Дзержинського. Бюст Леніна.

У той же час на стіні герб України — тобто радянська символіка — це міліцейський прикол, як і написи.)

ОПЕР

Одного зі стрільців угандошили під час затримання. Поліз здуру за волиною, отримав три кулі *(нахиляючись, довірливо)* — так що тепер він винний перед усіма й за все. Можеш піти

як спільник, убили ж трьох з одного автомата, ти вже мертвих добивав — суд візьме до уваги молодість та сирітство...

БАБАЙ

Ну. А від мене що вам потрібно?

ОПЕР

Ти дурня не вмикай. Дай свідчення на Рашпіля, і тоді його заринуть, як пса, під стовпчиком з биркою. Ти через десять років вийдеш на волю, до нового життя... Ти розумієш, що я тобі пропоную? Життя! Роздупляйся швидше, потім пізно буде, отримаєш розстріл — ніхто не врятує.

ОПОВІДАЧ

Все це кожного дня розповідав Бабаю вкрай симпатичний дядько з бандитського відділку, а ночами — п'ятеро несимпатичних, через що Артур сцяв кров'ю і ходив уздовж стін. *(Бабай повільно рухається, притримуючись за стіну рукою, як спелеолог.)* Ходив він недалеко — до параші, щоб злити зайву кров. Рашпіль від такого обороту занервувався. Саме час було переходити з крека на геру, полікувати нерви.

* * *

Четверо молодих людей — Шустрий, Гиря, Малюк і Сопля — в казино Рашпіля. Вони почувають себе тут упевнено, хоча й виглядають прибульцями з іншого світу.

Вирізняються серед публіки у казино відсутністю животів, краваток і костюмів, у тих же шкірянках поперх спортивних костюмів, поламаними носами й вухами. Загальне враження від цієї компанії — недобре, гнітюче. Мовчки четвірка проходить по казино, Малюк вказує кивком на дальній столик,

зарезервований «для своїх», — решті запропоновано очікувати на нього тут. Сам піднімається нагору, до Рашпіля.

ШУСТРИЙ

Побіг Малюк до Карлсона, за порадою... *(Оцінююче оглядаючи офіціантку, блазнює, вдаючи когось.)* — Три чаї, будь ласка, красунечко моя, яка ви гарна сьогодні... *(Збентежена офіціантка йде геть, по ходу хтось із пацанів хапає її за сідниці, за столом панує задоволене іржання. Сьорбаючи чай, троє недобре поглядають на відвідувачів і розмовляють упівголоса.)*

СОПЛЯ

Дивіться, яка халява шпилить. Золота одного на пару штук... Смокче, певно, як помпа корабельна.

ГИРЯ

Пусте.

ШУСТРИЙ

Піти з нею перетерти, чи що...

СОПЛЯ

Угу. Тебе їй якраз не вистачає, нема кому її рижуху в ломбард здати.

Очевидно, це натяк на якусь історію, всі сміються.

* * *

На горищі Рашпіль і Малюк. Малюк сидить на стільці, Рашпіль на ліжку. Рашпіль говорить сипло і дуже тихо. Перед Малюком фотографія дівчини.

РАШПІЛЬ

Одна рідна душа у нашого Бабая залишилася. Сестра... Анжела. А більше нікого... Батьки давно коней двинули, а виховала бабця, недавно померла. У Чехії сестра зараз... Чу- жа — така ось кликуха. Ти ж із нею знайомий?

МАЛЮК

Знайомий.

РАШПІЛЬ

От і добре. Потрібно її знайти і привезти сюди, до мене. Зараз дам тобі лаве, десятку. Потім, як привезете, ще отримаєте, по п'ятірці кожному. А тобі — десятку. *(Передає гроші, Малюк, не перераховуючи, ховає пачку за пазуху.)* У Празі знайдеш Карасика... Інструмент візьмеш у нього, взагалі, допоможе, він давно там живе. Дивіться... обережніше... там зараз нема такого, як у нас, — Вася знає Колю, Коля знає Петю, все, братва, — все вирішуватимете самі, на місці... *(В процесі розмови Рашипіль заряджує у бульбулятор кульку крека.)* Фотографію візьми, там показуватимеш, та що я тебе вчу... від крека в голові утворюється порожнина, торрічеллієва порожнина, розумієш, Малюк, торрічеллієва... я тобі не пропоную, а то може сподобатися... привези її, щоб Бабай не став підписувати, мусора відсмокчуть, на тебе сподіваюся, ти ж пам'ятаєш...

*Відкинувшись на ліжку, він щось ще бурмоче,
розібрати можна лише окремі слова.*

Узявши гроші, Малюк спускається в казино і вказує кивком на вихід.

Усі вирушають, офіціантка, прибираючи зі столу, виявляє серед недопалків у попільничці використаний презерватив і

спантеличено дивиться. Це Шустрий пожартував — плюнув у нього кілька разів. З боку виходу лунає гучний сміх, пацани уважно стежили за офіціанткою.

ОПОВІДАЧ

Часу на збори було мало, але всі звикли до життя на колесах. Деякі так звиклися, що й дому свого не завели.

Сцени зборів пацанів.

Гиря прощається з нареченою, наречена вагітна, дуже середня, жлобиха. У квартирі килими на стінах, портрети родичів, календар з котенятами, бахрома на занавісках. Коли він іде, вона дивиться на себе в дзеркало, гладить живіт руками і раптом починає плакати.

Сопля живе з батьками, йде з валізою, мати зачиняє двері, батько дрімає на кухні, дві порожні пляшки горілки на столі. Бідність. На стіні — перехрещені рапіри і фехтувальна маска. Велика фотографія Соплі, він фехтувальник, на грудях — медаль, тепер вона висить на килимі.

Малюк живе один — середненько, меблі старі, квартира явно орендована, але телевізор імпортований, великий. Збирає валізу, дістає зі схованки в кріслі пістолет, ТТ, підкидає його в руці, потім, зітхнувши, ховає назад.

Перед виходом дивиться у вічко.

Усі пацани, перш ніж вийти з квартир, — дивляться у вічко.

Шустрий живе у жінки, вона старша за нього, скандал, він іде, тьолка кричить услід «щоб ти не повернувся». Він повер-

тається, дзвонить в двері і, коли вона відчиняє, дає їй кулаком у лоб (як молотком, нижньою, м'ясистою частиною кулака).

...Плюс потрібно було ще знайти у місті інвентар...

Закривається багажник, на заднє скло лягає траурний вінок з написом на стрічці «Луивоти Якоби Торорчеки от družzeu». Поряд лежить бейсбольна біта, дерев'яна.

* * *

Вранішнє сонце засліплює колгоспника на возі, він прикриває очі рукою.

...Сонце тільки встало, а вже з'явився перший постраждалий.

Пролітаючи на повній швидкості, «дев'яносто дев'ята» вискакує на зустрічну і йде лоб у лоб з возом, кінь сахається вбік, колгоспник зістрибує з воза, «дев'яносто дев'ята» повертається на свою смугу, це жарт.

Колгоспник показує вслід машині дулю. Машина різко гальмує.

В салоні машини.

ГИРЯ

(він дрімав, схиливши голову, а тепер від різкого поштовху раптом посунувся вперед, ударившись об переднє сидіння)

Е-е, блядь!

СОПЛЯ

Не зрозумів...

МАЛЮК

Шустрий, ти що?

ШУСТРИЙ

Цей чорт дулю показав. Не повезе тепер.

МАЛЮК

(секунду поміркувавши)

Повезе. Здай-но назад, прокатаймо лоха до кордону.

* * *

Все відбувається у тиші. Колгоспник задкує. З машини вийшли усі четверо, Гиря помахує бітою.

МАЛЮК

Ну ти, хую! Сюди йди!

* * *

*У салоні п'ятеро людей. За кермом — Малюк.
Гиря й Сопля ззаду, між ними колгоспник.*

ШУСТРИЙ

(закінчує розповідь)

Коротше, три штрихи і одна халява сидять в машині. Штрих, що спереду сидить, блатує, говорить: «Ну, якщо я не правий — убийте мене, убийте!» Нарешті один, що з бабою на задній сидусі (*звертається до Соплі*) — от як ти сидів... волину дістає... і їбашить пасажиру в лоба. (*Дає колгоспникові щелбан.*) Вася падає під сидіння — халява сцить-ся від страху і кричить: «Відпустіть мене, я нічого не бачила, нікого не знаю!» Тут штрихи думають, що робити з двома жмурами...

ГИРЯ
(*тупо*)

А другий жмур — хто?

СОПЛЯ

Та халява, що ж її, живою відпускати?

ГИРЯ

Точно, туплю.

ШУСТРИЙ

Як завжди. (*Продовжує розповідь.*) І тут з-під сидухи вилазить штрих, увесь в крові — за голову от так тримається — і говорить: «Ви що, зовсім охуїли, махновці?» Всі так і охуїли, а баба — знепритомніла.

МАЛЮК

З нагана стріляв?

ШУСТРИЙ

Так, спортивним набоем, а порох відсирів. В дурня як ріг на лобі виріс.

МАЛЮК

Була у мене колись схожа історія. Куля м'яка, свинцева...

ШУСТРИЙ

...Об лоба розплющилася...

МАЛЮК

Так.

Усі сміються, крім колгоспника.

Проїжджаючи повз села, вони беруть виставлені селянами продукти — молоко, яблука — вантажать в машину і від'їжджають не розраховуючись. Миготять вказівники — відлік кілометрів.

МАЛЮК

*(дивиться карту, вираховує щось,
потім дивиться на годинник)*

Добре, будемо прощатися з нашим кентом...

Машина вихляє до узбіччя.

КОЛГОСПНИК

Та ви що, хлопці? Невже вб'єте? За що, за дулю?

МАЛЮК

Давай, виходь, дядю, приїхали!

*Пацани витягають колгоспника з машини,
Гиря веде його на узлісся. За ними скрадається
Шустрий з бітою.*

СОПЛЯ

Ну, дядю, ставай-но до лісу передом. Невчасно ти нам попався...

Колгоспник упорався з собою, на його обличчі з'явилась деяка жорсткість, схоже, що він збирається померти з гідністю. Шустрий ззаду несильно б'є його бітою по голові, тримає біту однією рукою. Колгоспник падає, він думає, що в нього вистрілили. Під сміх пацанів він встає й бачить машину, що від'їздить... Деякий час він стоїть навколішки, як боксер в нокдауні, і ДИВИТЬСЯ услід машині.

* * *

Пункт перетину кордону. Величезна черга з автомобілів, люди палять вогнища, п'ють горілку, взагалі — рух, як у таборі біженців. Переважно в черзі машини з причепами, це човники, хоча трапляються вантажівки й автобуси. Малюк і Шустрий ідуть шукати кінці. Гиря і Сопля в машині спостерігають за рухом довкола.

Кілька звіроподібних кавказців, судячи з усього, тут заправляють.

СОПЛЯ

Не розумію, хто тут головний? Де митниця? Де погранці?

ГИРЯ

Звірі (*спльовує за вікно*)... Вони перехід тримають... Без черги — це до них... (*Неподалік комерсанти на мікроавтобусі, щойно домовилися з одним із кавказців, той діловито поплескує водія по спині, мікроавтобус вирулює до переходу, огинаючи чергу машин.*) Потрусити лохів на дорозі — це теж вони... Золота жила цей кордон... (*Звір щось говорить у рацію.*) Дивись, номер передав... Мабуть, з того боку — теж вони...

* * *

Малюк спілкується з бригадиром кавказців.

МАЛЮК

Брат, є розмова.

ЗВІР
(*нихато*)

Що ти хотів?

МАЛЮК

Я не хотів, я хочу.

ЗВІР

Що?

МАЛЮК

Перейти швиденько.

ЗВІР

Триста баксів.

МАЛЮК

Ти не зрозумів, братило! Ми такі ж, як і ви.

ЗВІР

Ви від кого?

МАЛЮК

Від Рашпіля.

ЗВІР

Не знаю такого.

ШУСТРИЙ

Не гони, Рашпіля всі знають.

ЗВІР

Е-е, ти пригальмуй, гонять гівно по трубах, зрозумів?

ШУСТРИЙ

Ти мене на зрозумів не бери, зрозумів? *(Бачить, як підтягуються інші звірі.)*

МАЛЮК

Гаразд, коли так — ми самі домовимося з митницею. Пішли, Шустрий.

ШУСТРИЙ (звірям)

Побачимось ще, рекетири...

* * *

Шлагбаум, Малюк про щось говорить з митниками, рухом показує Шустрому, щоб під'їздив до КПП. Віночок чітко видно крізь вітрове скло. У пацанів — похмурі зосереджені обличчя. Звір-бригадир намагається щось з'ясувати у гладкого вусатого митника.

МИТНИК (поважним тоном)

На похорон їдуть, велика людина померла... *(У Вусатого в руках — біта, яку він відібрав у пацанів.)*

* * *

(Ремінісценція)

У похоронному бюро минулої ночі. Заспаний співробітник возиться з вінком, Гиря й Сопля роздивляються вінки, домовини й інше похоронне господарство.

МАЛЮК

Звиняй уже, що підняли тебе затемна...

СПІВРОБІТНИК
(втомлено)

Нічого... На вінку що писати будемо?

ШУСТРИЙ

Усі там будемо...

Гиря сміється.

МАЛЮК

Підв'язуй, гуморист... (Співробітнику.) Ти от що... Російською тільки пишеш?

СПІВРОБІТНИК

По-всякому пишу.

МАЛЮК

А словацькою можеш?

СПІВРОБІТНИК

Ні, я й такої мови не знаю.

МАЛЮК

Добре... Пиши українською, тільки літери польські щоб були. І над «Це» галочку таку прихуяр.

СПІВРОБІТНИК

То що писати?

МАЛЮК

«Любому Якобу Топорчеку від друзів».

* * *

Переїжджаючи кордон, пацани відверто веселяться.

ШУСТРИЙ

Бля, колгоспники тупі, повелись. Пролізло, бля! *(Відчиняє дверцята і викидає вінок на дорогу.)*

Словацькі прикордонники, все це за десять метрів від КПП, дивляться вслід машині. Вінок лежить в багні, стрічка в'ється у струменях вітру. Звір, очевидно з тієї ж бригади, що й по той бік кордону, здивовано дивиться на вінок у багні, потім, дивлячись услід машині, щось мурмоче. На лайку не схоже, радше, він шепоче молитву.

* * *

Машина їде Словаччиною, пацани дивляться з інтересом, веселі.

ШУСТРИЙ

Ні, пацани, якщо далі дорога така ж хороша, то, я скажу, тут можна їздити...

МАЛЮК

Далі — лише краще... До самого океану...

СОПЛЯ

(роздивляючись у віконце)

А мені краєвид подобається...

МАЛЮК

Так, краще стало, хоча вони й тоді не бідували.

СОПЛЯ

(намагається жартувати нарівні з усіма)

Коли це «тоді»? У війну, чи що?

МАЛЮК

Я тут бував, два роки тому, ще з Монголом.

ШУСТРИЙ

З Монголом? Ні хуя собі, я й не знав, що ти у нього працював.

МАЛЮК

(поглядає косо на Шустрого)

Значить, не треба було тобі знати. Тепер знаєш, і добре.

ШУСТРИЙ

(витримавши паузу)

Ти тому такий потаємний, що не по поняттях бізнесом займались? Курвів возили? У Прагу, на заробітки...

МАЛЮК

Фільтруй базар, ти. Так, курвів пасли... Тоді можна було. Поняття інші були. Монгол і з кишенькових отримував.

СОПЛЯ

(вражено)

Зі зlodіїв?

МАЛЮК

Так. Час був такий...

ГИРЯ

А де тепер Монгол?

МАЛЮК

Та там, де й усі. На цвинтарі. Хоч у зачиненій домовині ховали, але могила є. У решти не так. Ми тоді тут багато народу залишили, і вдома теж багатьох втратили. Усю верхівку. *(Змінюючи тон на наказний.)* Так! Зробили добрі обличчя... Веселімось, блядь. Гиря, анекдот розповідай...

Поліцейський з дорожньої поліції змахує жезлом — вказує на узбіччя дороги, машина гальмує.

* * *

Через хвилину. Поліцаї перевіряють документи, обшукують машину.

ГИРЯ

...І тут доктор каже: «А чому ж ти її не їбеш?» А хворий: «Ти гониш, доктор, ми ж з нею хаваємо».

Сміх.

Поліцай з презирливою гримасою повертає паспорти.

* * *

Їдуть далі, Малюк розповідає історію.

МАЛЮК

Коротше, проститутки на тій хаті спали по троє у ліжках, в дві зміни, дев'ять тьолок... За ними Барбос приглядав. Не пацан, мусор колишній, спецназівець.

Пацанам ніби як не по поняттях було з тьолками жити, а йому ця справа подобалась. Як покарання — їбав їх у дупу. Одного разу пацани тему просікли й порадили Барбосу намастити гандон зміїною отрутою, щоб болючіше було.

Пацани іржуть.

СОПЛЯ

І шо?

МАЛЮК

Той намастив. Гандон роз'їло, і Барбос шмигляв по хаті зі стоячим хуем, пищав від болю, шо кабан.

Усі сміються.

ШУСТРИЙ

То як потім, пропав інтерес у дупу їбати?

МАЛЮК

Хуй його знає. Його грохнули за два тижні.

МАЛЮК

Добре. Розповім ще одну історію. (*Візуалізація оповідання.*) Треба було перевезти через кордон гроші. Монгол поділив обшак, коли зрозумів, що не перевезти все одразу. П'ять тисяч повіз я. Монгол сказав у дупу застромити, на торпеду... Тоді сильно росіян на кордоні шмонали, з Чехії зброю возили, набої люгерівські, і на 7,65 — там вільно продавались, якщо є чех з дозволом на зброю. У нас не дістати було, а зброя під них ще з війни залишалась. Гроші відібрали б, більше штуки не можна було везти. Я, лох, взяв плівку від піци, завернув, і у потязі, в туалеті, почав заштовхувати.

ШУСТРИЙ
(зацікавлено)

Затусував?

МАЛЮК
(втомлено)

Ні. Я ж не сидів, не умію крутити торпеди, та й здорова була занадто. А головне, піца перцева була, так що я мало не охуїв...

Усі сміються, і Малюк з ними.

ГИРЯ

Але провіз?

МАЛЮК

Провіз. Заховав у черевики, під устілки, на кордоні погребували ритись... Монголу розповів — той сміявся.

ШУСТРИЙ

Що Монгол сказав?

МАЛЮК

Сказав, що треба розробляти очко, в житті знадобиться. (*Усі сміються.*) Він мені сказав, а я тобі кажу, про всяк випадок.

Сміх.

* * *

Міська метушня. На віддалі — Малюк розмовляє по телефону-автомату в Празі.

Коротко розмовляє, потім повертається до машини, яка стоїть поряд.

ГИРЯ

Ні, пацани, жити тут гарно, але народ дивний... Якісь вони всі тут дезики.

СОПЛЯ

Хто?

ГИРЯ

Дистрофіки. З патлами, з сережками.

ШУСТРИЙ

І тьолки страшні. Недаремно наші тварюки сюди працювати їздять.

МАЛЮК

Є й хороші. Тільки вони з росіянами не їбуться, гребують.

ШУСТРИЙ

Ні хуя собі?! Як це — гребують?

МАЛЮК

А так ось. Тут на тьолку, що з росіянами вештається, — дивляться, як у нас на звір'ячу підстилку або на тих, які з неграми їбуться...

СОПЛЯ

Бля, охуїли вони тут, давно пизди не отримували.

МАЛЮК

Росіян вони бояться. Різниці не роблять, росіяни — українці, всі росіяни. Як в Москві чеченів бояться — це ми налякали, з Монголом. Вони спочатку борзі були, як бариги

з базару, — а потім уже й на стрілки приходити не наважувались, якщо знали, що з нами буде стрілка.

* * *

Кав'ярня. Пацани сидять за столом, щось замовляють, офіціант йде із замовленням. Люди за сусідніми столиками, зачувши російську мову, розраховуються і йдуть або пересідають. Через кілька хвилин у кав'ярні навколо столика з пацанами утворюється санітарний кордон з вільних столів.

МАЛЮК

Ну що, все зрозуміли?

ГИРЯ

Так. Підори вони тут усі.

СОПЛЯ

Гарно ви їх налякали, досі сцються.

МАЛЮК

Ну, сцються не сцються, а нам звідси звалювати довелось... Хоча, інші працюють. Полохають офіціантів.

ШУСТРИЙ

Чому офіціантів?

МАЛЮК

Тому що вони нахабні спочатку, а потім, як на нього наїдеш, готові на чотири кістки впасти. Як бариги чи офіціанти.

ШУСТРИЙ

Шнирі. *(Він відверто розглядає красиву блондинку в кінці залу. Та відводить погляд.)*

МАЛЮК

Глухий номер. У них тьолки ведуться на красенів таких... Ну... Знаєте, з патлами, танцюристів усяких. Як у порнусі — надрочить хуй і знімається. (*Голосом Рашпіля.*) Додіки, це ж все табірні додіки, педераста.

Пацани тихо сміються.

ШУСТРИЙ

Ведуться тьолки на підорів? Тьху, блядь. І страшні до того ж.

СОПЛЯ

Треба би нашим цю країну назад забрати, мозок їм вправити.

МАЛЮК

Яким нашим?

СОПЛЯ
(*сміється*)

Рашпілівцям, яким же ще...

ШУСТРИЙ

І мова у них підорська якась.

МАЛЮК

Мова смішна. Не мило, а мидло, не літак — літаadlo, машина — возидло.

ШУСТРИЙ

Прикольна мова. А повидло як?

Голосно сміються, бармен і офіціант, що стоїть біля шинквасу, дивляться на них.

БАРМЕН
(*тихо, офіціанту*)

Російське бидло.

Літній чех, що непомітно сидить біля шинквасу, встає й прямує до пацанів. Іноземець — із вусами й сивиною. Одягнений франтувато. Тим не менш це і є Карасик. Кілька секунд на ідентифікацію.

КАРАСИК
(*тихо*)

Привіт, босота.

МАЛЮК

Це ж треба — не впізнав тебе, Карасик. Багатим будеш.

КАРАСИК

Дякую. Ми ж незнайомі були. Талію ламаєш?

МАЛЮК

Жартую.

КАРАСИК

Сміюсь. Давайте розходитись, вам ще багато зробити потрібно сьогодні. Передусім, пацани, кишки, що на вас, — на смітник. Гроші є — йдіть у крамницю і купіть там нормальне шмаття. У цьому ходити не можна, поліцаї заїбуть. Ви без справ приїхали?

МАЛЮК

Пусті. Біту і ту на кордоні відмели.

КАРАСИК

Завтра дам інструмент.

МАЛЮК

Давай сьогодні.

КАРАСИК

Сказав — завтра. Сьогодні немає нічого. Йдіть на хату, відсипатись. І кишки купляти будете — не винаходьте нічого. А перевдягніться, як манекени на вітринах, не так помітно буде, хто ви й звідки. Чекайте мене на хаті. Нікуди не ходіть. Машину на стоянку, подалі від хати... я покажу.

МАЛЮК

Добре. Де шмаття купляти?

КАРАСИК

Та будь-де. Відвикай уже від проблем совкових — тут Європа.

* * *

Хата. На столі гамбургери і три пляшки горілки. Малюк наливає у склянки. Пацани у футболках. З меблів — телевизор і матраци. По телевизору демонструється безкінечне МТВ. Костюми на вішалках.

МАЛЮК

Погано, що зі стволами затримка.

ШУСТРИЙ

Та облиш, Малюк, мирна демократична країна...

МАЛЮК

Тут територія чужа. І довелось побачити історій різних. Був випадок — приїхали від Монгола отак от пацани — втомилися з дороги, горілочки напились. І спати... а вночі замочили усіх по-тихому... Ніхто не прокинувся вже...

ШУСТРИЙ

І хто їх захуярив?

МАЛЮК

Чечени.

СОПЛЯ

Двері, що, не чули, як ламали...

МАЛЮК

А двері ключиком відчинили... Як додому до себе зайшли...

* * *

Двері на хаті. Дерев'яні, але надійні. Чути, як хтось з іншого боку стромляє до отвору замка ключ. Замок клацає і повільно повертається.

Другий раз повернутися не встигає, пацани, покинувши стіл, займають позиції. Рухи відпрацьовані багаторазово. Гиря з Соплею присідають у вітальні біля дверей, Шустрий з кухонним ножем, схованим за стегном, опутивши руку, стає за двері, Малюк підходить до дверей. Двері відчиняються, заходить Карасик, в руці — дипломат.

КАРАСИК
(заходить)

Привіт, Малюк!

МАЛЮК

Не дзвониш, Карасик?

КАРАСИК

*(помітивши, що оточений пацанами,
крупним планом — ніж в руці у Шустрого, злякано)*

Та ви що, братва!

МАЛЮК

Ну, мало хто зайти хоче.

КАРАСИК

Бля, забув подзвонити. Я вже старий, склероз.

ГИРЯ

То на пенсію йди.

КАРАСИК

(зненацька люто, зовсім іншим тоном)

А я і є на пенсії. Я двадцять років по таборах поневірявся, тепер тут живу. А де ти будеш жити, якщо ще раз мені слово скажеш, ти знаєш?

ГИРЯ

Де?

КАРАСИК

Ніде, зрозумів, Вася?!

* * *

На кухні, котра відділена від кімнати перегородкою без дверей. Карасик кладе дипломат на стіл, піднімає кришку.

Пацани оточили стіл і роздивляються вміст. Три пістолети — два «CZ-85» і «Вальтер Р-38».

МАЛЮК

Це все?

КАРАСИК

Ні, ось іще шептун. *(Дістає з кишені пакунок. Розгортає. В середині — глушник, який він кладе на стіл поряд з вальтером.)*

МАЛЮК

А четвертий?

КАРАСИК

З четвертим осічка. Чехи підвели, немає четвертого.

МАЛЮК

Погано. З набоями що?

КАРАСИК

(дістає кілька пачок набоїв)

Ось, по обоймі, вам більше й не потрібно. Тут багато не стріляють...

МАЛЮК

(похмуро)

Один без ствола залишився...

КАРАСИК

У спортивну крамницю сходіть. Купіть ніж або біту — тут вільно продаються.

ШУСТРИЙ

З колесами що?

КАРАСИК

Машина біля під'їзду стоїть, «Шкода», ось доручення, я давно зробив.

МАЛЮК

А нашу куди?

КАРАСИК

Постоїть поки на стоянці, а після всього я її до кордону вижену, хай хтось забере.

МАЛЮК

Яка назва місця, де російські проститутки працюють?

КАРАСИК

«Бізнес-центр». Там казино, готель, ресторани, бари. Інших тьолок, окрім росіянок, — нема. Ну і любительки ще, одиночки різні, на гері сидять — ці де трапиться.

МАЛЮК

А ті, що у центрі, — вони від кого?

КАРАСИК

Росіяни, сутенери, схоже, наркомани — я їх бачив, розмовляв там в одній справі, потім вони загубились. Неприємні люди. Ходять, чешуться, теж на героїні... Ви хоч не розслаблюєтесь хмурим?

ГИРЯ

Ні. Нічим не хворіємо.

КАРАСИК

От і добре. Займайтесь. Через три дні не віддзвоните — я Рашпілю скажу, що ви пропали кудись.

МАЛЮК

Добре, зв'яжемося.

КАРАСИК

Дивіться, обережно. Тут цигани з росіянами в хуйових, албанці — зі всіма у поганих... Ще араби є, а зараз і чехи почали в бригади об'єднуватись. Монгол покійний дорогу показав. Араби гроші міняють, албанці — герою торгують, а цигани — усім потроху, але в основному зі слинявої кишені годуються. *(Помовчавши.)* Як і наші. А було ж у западло...

ШУСТРИЙ

І зараз у западло. Тільки тут і працюють — а вдома мусора з халяв отримують.

КАРАСИК

(уважно дивиться на Шустрого)

Он воно як. Тут, значить, ніби як заповідник?

ШУСТРИЙ

Ніби як. Звіринець.

КАРАСИК

Ну, побачимось, пацани, дивіться, обережніше з цим *(показує на зброю)*. Знайдуть — одразу потрібно поліцаю штуку баксів давати, а то закриють.

Малюк проводить гостя до дверей.

КАРАСИК

*(біля дверей, майже не ворухачи губами,
говорить до Малюка)*

Даремно ви того взяли, що зі мною про поняття тер. Надто він нахабний. Дивись, обережніше...

* * *

Мисливська крамниця, багато різноманітної зброї, камуфльованого одягу, на стінах — голови оленів та іншої вбитої чехами живності. Сопля роздивляється прилавок, під скло пістолети й ножі. Продавець виймає з-під скла і розкладає на прилавку кілька ножів, з пилками, загрозливих розмірів, нержавіючої сталі.

Сопля по черзі роздивляється їх, бере до рук, потім кладе на прилавок.

Нарешті вибирає цілковито чорний ніж військового зразка, це бойовий ніж американської морської піхоти, розраховується й іде.

Квартира, в квартирі Сопля і Гиря, лежать на матрацах, дивляться телевизор, по телевизору МТВ. Сопля милується купленим ножом, підкидає його, ловить, перекидає з руки в руку.

ГИРЯ

Заїбало одне й те ж дивитися.

СОПЛЯ

На решті каналів незрозуміло ні хуя. Суцільне мидло — вонидло.

Сміються.

ГИРЯ

Он Малюк розповідав, теж так сиділи по хатах, минулого разу, жерли гамбургери, один на двох на день, і дивились це йобане МТВ.

СОПЛЯ

Це охуїти можна.

ГИРЯ

Так вони й хуїли — почали з'ясовувати, хто блатніший. Одному щелепу зламали, другого підрізали, і так через день. Монгол тоді сімдесят чоловік привіз.

СОПЛЯ

А потім що?

ГИРЯ

Потім кілька пацанів на Монгола наїхали, він двох на місці завалив, ще чоловік п'ять потім замочили.

СОПЛЯ

Зрозумів. А то я думаю, що ж вони звалили звідси... Тут охуєнно було б залишитись — скрізь лохи нелякані, на заправці спочатку машину заправляєш, потім ідеш платити.

ГИРЯ

Не йдеш.

СОПЛЯ

Ну зрозуміло, не вистачало ще.

Сміються.

ГИРЯ

Бля, ну де вони їздять? Не можуть російську курву знайти у готелі?

СОПЛЯ

Гиря, а ти б тут залишився жити?

ГИРЯ

Ні. У мене весілля скоро, моя вагітна.

СОПЛЯ

Ну і хулі з того? Весілля і весілля.

ГИРЯ

Рубану капусти — поїду додому. Будинок побудую і ставок викуплю.

СОПЛЯ

Який ставок?

ГИРЯ

Звичайний, де риба. У нас є державний, в селі — ніхто викупити не може, грошей немає.

СОПЛЯ

І рибу будеш розводити?

ГИРЯ

Ну так. Я скотину не люблю — на бойні остопиздила ще.

СОПЛЯ

Ти на бойні працював?

ГИРЯ

Так. Бійцем.

СОПЛЯ
(сміється)

І з ким ти бився?

ГИРЯ

Свиню по такому жолобу, як дитяча гірка, мордою донизу спихають з рампи — а я кувалдою їй по лобі.

СОПЛЯ

І як — виходило? Свині не кидались? Яйця не відгризли?

ГИРЯ
(зрозумівши, що Сопля знущається)

Давай раз в'їбу — прозрієш.

СОПЛЯ
(ніж, яким він постійно грався, завмирає у руці,
вістря спрямоване в бік Гирі)

Та ну? А може, я тобі скоріше кишки випущу?

ГИРЯ
(рвучко зводиться)

Ти що, Василь? (Береться за руків'я пістолета, який у нього за поясом.) Це тобі не фехтування, тут лампочка не загориться.

Дзвінок у двері. Гиря і Сопля вскакують, дістають зброю і займають позиції біля дверей. Двері відмикаються ключем.

У квартиру заходять Малюк, Шустрий і проститутка. Проститутка зупиняється у дверях, помітивши Гирю з «чизеттою» у руці. Шустрий її підштовхує у спину, і, зачепившись за поріг, вона влітає у квартиру. Гиря без зусиль ловить її за шию і, затиснувши в «ключ», веде у кімнату, де прикладає на матрац обличчям донизу, після чого фіксує її, натиснувши коліном на шию. Шустрий тим часом захоплює її ногу, знімає туфлю і затискає ногу у себе під пахвою, зігнувши в коліні. Це захват, відомий у реслінгу як «бостонський краб».

Малюк іде на кухню і повертається з дерев'яною качалкою. Не кажучи жодного слова — наносить по ступням проститутки десять дуже сильних ударів, проститутка намагається кричати, але не може, тому що обличчя притиснуте до матрацу. Припинивши бити, Малюк знаком показує Гирі, щоб той прибрав коліно.

МАЛЮК

(до проститутки)

Звідки ти?

ПРОСТИТУТКА

(голосом, що сів від переляку, крізь сльози)

З Омська.

МАЛЮК

Тут сама працюєш чи вас багато?

ПРОСТИТУТКА

Багато. Десять.

МАЛЮК

Де?

ПРОСТИТУТКА
(зволікає з відповіддю)

Я вулицю не знаю...

Малюк, не кажучи жодного слова, встає, Гиря знову стає коліном на ший проститутці, і Малюк знову б'є її качалкою по ступні, котра помітно напухла від ударів. Знову десять разів.

МАЛЮК

Де?

ПРОСТИТУТКА

В приватному будинку. Я покажу.

МАЛЮК

З вами хто?

ПРОСТИТУТКА

Двоє. Росіяни.

МАЛЮК

Хто такі?

ПРОСТИТУТКА

Я насправді не знаю. Росіяни, з різних міст. З Казані один, другий з Воронежа.

МАЛЮК

А решта? Ти їх бачила?

ПРОСТИТУТКА

Так. Людей десять. Не знаю де, з нами лише двоє.

МАЛЮК
(дістає фотографію Чужої)

Бачила її?

ПРОСТИТУТКА

Я не бачу нічого, я заплакана.

МАЛЮК
(до Соплі)

Намочи рушник.

Сопля приносить вологого рушника, Малюк протирає обличчя проститутки, причому не брутально, а турботливо, як дитині.

МАЛЮК

То бачила?

ПРОСТИТУТКА

Так. Це Анжела.

МАЛЮК

Вона зараз де?

ПРОСТИТУТКА

Не знаю. Вони її побили, вона з ними сварилась. Хуїв їм понапихала. Потім побилась, вони її відлущували.

МАЛЮК

Відлущували — а потім?

ПРОСТИТУТКА

Відвезли за кілька днів кудись. Потім хвалилися, що продали, і нам погрожували, хто буде пацючити гроші — теж продадуть.

МАЛЮК

Вони де зараз? У будинку?

ПРОСТИТУТКА

Так. Тільки вони не відчиняють чужим, бояться поліції.

МАЛЮК

Та не бійся (*сміється*), не вб'ємо. А ти молодець, розумна — зразу придумала привід, щоб тебе не вбивати.

ГИРЯ

Кричати не будеш?

ПРОСТИТУТКА

Ні.

ГИРЯ

Вставай.

Шустрий відпускає ногу проститутки і встає. Та возиться на матраці, дивиться на свою ногу, намагається поставити ступню на підлогу, зойкає від болю. Ноги й руки у неї тремтять, вона дуже бліда.

ШУСТРИЙ

(*протягає руку*)

Давай допоможу.

Проститутка бере його за руку, встає й робить спробу стати на ногу. Після чого зойкає від болю й валиться на матрац.

Усі сміються.

СОПЛЯ
(Малюку)

Я виграв.

МАЛЮК

З якої це радості?

СОПЛЯ

Ну я сказав, що з десяти разів по п'ятці і ходити не зможе.

МАЛЮК

Так я дав двадцять.

СОПЛЯ

Ну то десять зайвих, вона б і з десяти не ходила б.

МАЛЮК

Я такі захери забув уже, ти мені не проштовхуй. Гиря виграв.

ГИРЯ

Двадцять — саме воно.

Проститутка слухає цю розмову, дивиться на гроші, які Малюк передає Гирі, і зненацька починає ридма ридати, уткнувшись обличчям в матрац.

Вечір. Приватний будинок, двоповерховий, але не розкішний, такі будують у багатих селах — міцні й примітивні, з мінімумом оздоблення. На вікнах ґрати, вхідні двері металеві.

У великій кімнаті біля телевізора сидять двоє. Це молоді люди, років 23—25-ти, один неросіянин, скоріш за все татарин, другий типовий русак, вони атлети, але вельми запущені — неохайні, обличчя нездорового кольору, змарнілі — наркомани.

На столі лежить набір наркомана — одноразові шприци, котрі використовуються багаторазово, ложки, запальничка, гумовий джгут, порізаний лимон і т. п., лежить і невеличкий пакетик, дві—три чверті героїну. Наркомани шукають один на одному вени, вони голі до пояса, один коле другого в якусь вену, яку знайшов на спині.

ТАТАРИН

Ох, блядь, є...

РОСІЯНИН

Я заїбався глядіти у тебе синявки. Потрібно пах розпакувати.

ТАТАРИН

Я поки не буду, боюсь... Це домовина.

РОСІЯНИН

Сам будеш увечері глядіти, нехуй мені більше робити.

ТАТАРИН

(язиком, що заплітається)

Та на хуй ти потрібний... тварюки вколють...

РОСІЯНИН

Одна вже вколола...

(Візуалізація)

Чужа возиться зі шприцом — глядить вени на Татарині — заходить за спину — крупно обличчя Чужої, ненависне, вона пошепки каже: «Сука, заїбав...» — після чого стромляє голку у м'яз і вводить розчин. Татарин очікує на прихід, приходу немає.

Зрозумівши, що вона вколола його у м'яз, щоб не возитися, — підстрибує і б'є її по обличчю долонею, точніше, не долонею, а основою долоні, дуже сильно, Чужа падає, потім встає і, не кажучи жодного слова, кидається на Татарина з кулаками, б'є надзвичайно грамотно, серією ударів, кров... Ошелешений Татарин відступає на кілька кроків, потім приходить до пам'яті і знову кидається на Чужу.

Бійка, лайка, прибігає Росіянин, вдвох вони заламують Чужу і тягнуть в другу кімнату. Крупним планом — побита Чужа, роздратований Татарин у неї на очах підпалює закордонний паспорт, горить фотографія, та ж, що й у Малюка.

* * *

Татарин дістає нарди, до кімнати заходять проститутки, мабуть, їх не пускали у кімнату під час прийому наркотиків. Проститутки одягнуті по-домашньому, тобто — в дешеві кричущі ганчірки, декотрі у спортивних костюмах, не нафарбовані. Сідають дивитись МТВ.

ТАТАРИН
(Росіянину)

Шпилимо?

РОСІЯНИН

Під інтерес?

ТАТАРИН

Так. Правила старі.

РОСІЯНИН

Нагадай.

ТАТАРИН

Програєш просто — смокчеш хуй, програєш з марсом — їбу в дупу.

РОСІЯНИН

(з порозумінням киває)

Зрозумів, зрозумів.

ТАТАРИН

А програєш з коксом...

РОСІЯНИН

Та я зрозумів. Моргушки і всі збочення.

Сміються.

Проститутки не реагують, очевидно, це старий жарт у цій компанії.

Лунає дзвінок у входні двері, Росіянин бере зі столу пістолет, парабелум, він лежав під газетою, виглядає у вікно — на вулиці темно, видніється лише силует жінки, і йде відчиняти двері.

На ґанку стоїть проститутка, вона боса, стоїть як по армійській стійці «вільно» — вага тіла на одній нозі, видно, що

ходить вона через силу. Впритул до стіни біля дверей стоять пацани, у всіх в руках зброя. Голос з-за дверей: «Ти сама?»

ПРОСТИТУТКА

Так.

Двері відчиняються, Малюк посмиком за ручку розчиняє їх, і пацани вламуються у приміщення.

Вони йдуть «перекатом» — Гиря валить на підлогу сутенера, що відчинив двері, Малюк перестрибує через нього і біжить у глиб будинку, решта роблять те ж саме, попередньо заштовхнувши проститутку й зачинивши двері. Вони не допомагають Гирі, той повинен упоратись сам. Росіянин і Гиря борються, причому Гиря встигає забрати парабелум і кілька разів ударити Росіянина руків'ям по голові.

В кімнаті бій, Татарин відбивається від Соплі, котрий нападає на нього з ножем. Татарин використовує як щит дошку для нард, крупний план — чорне лезо ножа кілька разів пробиває тонку дошку. Сопля перехвачує ніж у другу руку, пірнає під імпровізований щит і стромляє ніж в стегно Татарину, той кидає дошку.

Шустрий, вискочивши з іншої кімнати, у два стрибки зближується з Татариним і б'є його рукою, боковим ударом в щелепу.

Татарин падає.

Вся сцена продовжується дуже недовго, рашпілівці захопили будинок за кілька хвилин, не застосовуючи і навіть не демонструючи зброї.

Малюк виганяє з інших кімнат проститутки, примушує їх лягти на підлогу, обличчям донизу. Так само лежать і су-

тенери, пацани, залишивши Гирю дивитись за порядком, розбігаються по кімнатах. Обшук.

Росіянин підводить голову, він прийшов до тями, Гиря, не кажучи жодного слова, стає йому на шию ногою.

Росіянин хрипить.

ГИРЯ

*(крізь зуби, з несподіваною ненавистю,
зазвичай він добросердий, харчить)*

Жало в землю, пропідор!

Допит.

На столі лежать документи, гроші, паспорти, гумовий кийок — усе, що знайшли.

Малюк роздивляється парабелум і кольт, відібрані у сутенерів. Дістає обойми, дивиться і кидає на стіл.

МАЛЮК

Газові *(кидає зброю на стіл)*. Галіміий буттер.

ШУСТРИЙ

(звертаючись до сутенерів)

Вам, обсосам, і нормальну волину довірити побоялись... *(Бадьоро.)* Ну, хто з вас більше жити хоче? Хто все скаже — той і залишиться жити.

ТАТАРИН

У мене кров хуячить. Перетягнути потрібно.

СОПЛЯ

Нема базару *(накладає джгут)*.

МАЛЮК

(дивиться скося на Шустрого, потім на Соплю)

Щось ви самодіяльністю зайнялись. Сопля, нехуй його перев'язувати. Спочатку поговоримо. *(Підходить до Татарина, піднімає його голову за волосся, показує фотографію Чужої.)* Де вона?

ТАТАРИН

Не знаю.

Малюк б'є його головою об підлогу кілька разів. Татарину не боляче, діє героїн.

МАЛЮК

Де? *(Татарин мовчить.)* Гаразд, скотино. Здохнеш першим. Тягніть його у ванну й зніміть джгут, нехай подихає.

Шустрий і Гиря беруть Татарина за руки, підіймають і, зігнувши у три погібелі, ведуть до ванної.

У ванну вони вкладають його так само, обличчям донизу, ноги зігнуті в колінах і стирчать з ванни ступнями догори.

ШУСТРИЙ

Там у кімнаті дубінал є. Сопля, заб'ємось — п'ятдесят разів — і все розповість.

СОПЛЯ

Він же задвигнутий *(мислить)*... але й поранений... Сімдесят.

ШУСТРИЙ

Забились. По сотці. Джгут поки знімати не будемо.

Сопля кличе Малюка до ванної, потім повертається у кімнату, бере кийок, і вони з Малюком зникають у ванній.

Лунають здавлені крики, а потім хрипке виття, це вие Татарин.

Проститутка, котру рашпілівці викрали у «Бізнес-центрі», сидить на дивані й палить, вона зрозуміла, що всіх убивати не будуть, і тепер її симпатії на боці пацанів. Почувши виття, вона спочатку дивиться на свою опухлу ступню, потім зло-радно посміхається.

Кімната. Малюк по черзі підсаджується до проституток, що лежать на підлозі, підймає голови й показує світлину Чужої. Щось пошепки запитує, ті так само пошепки відповідають.

МАЛЮК

(підсаджується до Росіянина)

Ну, Вітя, я й так все знаю. Для перевірки лише — де у циган база?

РОСІЯНИН

У такому ж будинку. Тут неподалік. Тільки там цигани живуть, усім табором, там же клієнти халяв їбуть — ні хуя у вас не вийде.

МАЛЮК

З вами ж, баранами, вийшло. З усіма вийде.

РОСІЯНИН

Ми не самі. За нас на березах розірвуть.

МАЛЮК

Та годі тобі гнати. Зібрався десяток волойобів, біженці з бригад, вас там у Росії кожного розшукує братва, щоб по-

рвати, як гадів, а ви тут вирішили рух налагодити... у тьолок паспорти відібрали, із заробленого залишаєте двадцять відсотків — на жратву, помаду й гандони. Хто слово поперек — катуєте, а одну тьолку взагалі продали циганам. І паспорт спалили. В рабство, тобто, продали.

РОСІЯНИН

Ти як прокурор прямо.

МАЛЮК

Рано жартуєш. А у Росії вам їх вербує мусор з МУРа — у Москві ловить проститутку приїжджу із Задуп'я якогонебудь, оформлює штраф, — і в процесі виховної бесіди пропонує сюди їхати. Ну й агентурно оформлює, як помічницю, он у гладкої — псевдонім Зірка, а у тієї пизди (*мотає головою в бік лежачої поряд проститутки*) — Островська...

РОСІЯНИН

Ви, часом, не мусора?

МАЛЮК

Гірше. Ми гестапо. Я оберштурмфюрер Кляйн. (*З цими словами знову б'є Росіянина обличчям об підлогу.*) Коротше, дурнику, де база у циган?

Росіянин називає вулицю.

МАЛЮК

Сходиться. Пощастило тобі.

Пацани збираються йти.

МАЛЮК

(звертається до проституток)

Паспорти ваші на столі — забирайте і зйобуйтеся. Лаве ми забираємо — ви собі ще намолотите. І дивіться — якщо будете пиздіти...

Росіянин і Татарин лежать зв'язані, руки стягнуті мотузком в ліктях, за спиною, зігнуті ноги прив'язані до кистей рук, це називається «ластівка».

ШУСТРИЙ

(звертаючись до зв'язаних сутенерів)

Ви мотузки перегризайте — навмисне зуби вам не вибивали. Тільки не зараз, а коли ми будинок підпалимо.

Гиря, який збирає гроші зі столу, сміється.

Шустрий встає, повертається обличчям до Гирі, той непомітно для Татарина і Росіянина передає Шустрому газовий пістолет.

ШУСТРИЙ

(до Росіянина)

Ну що, дурнику. Сказали: хто більше розповідь — той жити буде. Ти програв. *(Приставляє ствол до лоба Росіянина і спускає курок. Постріл, хмарка газу, крик...)*

МАЛЮК

Всім лежати! *(Шустрому.)* Ти що, блядь?!

Шустрий кидає пістолет Гирі, той швидко розбирає зброю і кидає у пакунок з грошима затворну раму від кольта, деталі від парабелума й обойми.

Усі швидко виходять, Сопля відрізає провід від телефону, причому біля самого корпусу, з'єднати жили немож-

ливо, потім салютує ножем проституткам, як лицар мечем, і йде.

Проститутки розбирають свої речі, паспорти...

Росіянин мекає, обличчям тече кров з рани на лобі, він показує, щоб його розв'язали, жодна проститутка не звертає на нього уваги.

Зібравшись і одягнувшись, проститутки швидко йдуть з дому.

* * *

В машині.

МАЛЮК

Ну, тепер буде гірше. Ці підори продали її за півторачку зелені циганам, а цигани тут не такі чмошники, як у нас. Хоча, звичайно, теж підори. Зв'язуватись небезпечно, без стрілянини не обійдетьсяя.

ГИРЯ

Дарма ми цих нариків не угандошили. Це ж через них тепер бійня буде, вони з циганами зв'язались.

Шустрий і Сопля після слова «бійня» сміються.

МАЛЮК

Та тихо, ви. Після справи поіржем. На хуя їх вбивати? Свої ж і кінчать — постанова у них така, безпределні до неможливого. Ну й тьолки тепер розбіглись, волойобам звальювати потрібно — жити ж немає за що. Так що вальнуть їх свої, й до ворожки не ходи. Нам краще — вони ж самі вивезуть і закопають, а впізнати нас лише перша курва може, та, що ми у «Бізнес-центрі» вихопили, та ці два гусака. Решта тьолок з переляку не признають. Та й не будуть вони пиздіти — швидко відсмоктують собі на квиток, і з першим паровозом по рідних колгоспах.

СОПЛЯ

А ці, росіяни, нам пред'явити не можуть, що ми без-
предельщина?

МАЛЮК
(*сміється*)

Упіймають — пред'являть. Все пред'являть, так що краще
не попадатись. Ні, якщо серйозно — не пред'являть. Вони
ніхто. Тому просто кінчать нас, та й справу закінчено. По-
трібно скоріше вирішувати питання і валити, доки нас місцеві
мусора і бандити не ловлять.

ШУСТРИЙ

Малюк, а добре б ще тим звірям, на переході, нутрощі
випустити.

МАЛЮК

Бля, Шустрий, я хуюю з тебе. Ти на рік вперед думати
вирішив? Як вийде, я не проти, шугонути звірів завжди ко-
рисно. Нахабні харі.

ГИРЯ

То куди тепер?

МАЛЮК

До циган. Спробуємо викупити її назад.

ШУСТРИЙ
(*йому ідея не подобається*)

За які гроші?

МАЛЮК

Сім штук залишилось, і у цих забрали. Гиря, скільки там?

ГИРЯ

Майже троячка. І їхніми грошима дванадцять штук.

ШУСТРИЙ

Та ну на хуй, платити за неї. Так заберемо.

МАЛЮК

(жорстко)

Сказано тобі, спробуємо викупити. А якщо не вийде — заберемо. Ти за пару штук трусишся, а кулю між роги хочеш отримати? *(Зрозумівши, що сказав двозначність, — уточнює.)* В циган з цим просто.

ШУСТРИЙ

Ну, дивлячись з чого. Якщо з нагана, та порох відсирів...

Всі сміються.

Машина стоїть із загашеними вогнями, на вулиці, попереду видно яскраво освітлений приватний будинок, великий, триповерховий, на подвір'ї і на вулиці — машини, рух.

МАЛЮК

Тепер так. Гиря, давай сюди крони.

Гиря простягає Малюку гроші.

МАЛЮК

(поглянувши на пачку, не рахуючи)

Ого, ти їх вже встиг по мастям розкласти. *(Додає до крон тисячу доларів.)* Тут п'ятірка. Більше п'ятірки платити не будемо, згодні?

Схвальне мекання пацанів.

МАЛЮК

Я йду із Соплею. Гиря й Шустрий — дивіться он з-за того будинку, там пусто, здається в оренду — якщо нас бити почнуть або стрілянина почнеться, — підбігайте і з п'ятнадцяти кроків валіть їх.

ШУСТРИЙ

Зрозумів.

ГИРЯ

Зрозумів.

МАЛЮК

Якщо я відмаякую — на півкроку відступлю і двома руками обличчя собі затулю, але це тільки якщо вони нас обступлять і я волину не зможу сам дістати. Тоді на бігу стріляйте, відволікайте їх.

ГИРЯ І ШУСТРИЙ

Зрозуміли.

МАЛЮК

Першими пиздячте тих, хто з помповиками або з автоматами, — в циган є зброя. (До Соплі.) Ніж у рукав, коли що — зразу роби, наповал.

СОПЛЯ

Зрозумів.

Пацани одразу споважніли, зібралися, ПОДОРΟΣЛІШАЛИ — Гиря, Малюк і Шустрий заряджають зброю, потім виймають обойми, вставляють у них ще по одному набою і

вставляють у пістолети. Сопля знімає плащ і примотує ніж до лівої руки скотчем, прямо поверх піджака, руків'ям до кисті руки, потім одягає плащ.

МАЛЮК

Давайте, пацани, йдіть до пустого будинку, через хвилину ми з Соплею йдемо.

Гиря і Шустрий виходять з машини і йдуть у темряву.

Малюк очікує ще хвилину, махає головою до Соплі і виходить з машини. Двигун не глушить, але габарити не горять, і у салоні немає світла — крупним планом видерта «з м'ясом» лампочка у салоні — видно, що машину підготували до нічної операції.

Циганське подвір'я. До хвіртки підходять Малюк із Соплею. На подвір'ї стоять два цигана.

МАЛЮК

(говорить чеською, уся сцена — розмовляють чеською, причому Малюк дуже погано, підбираючи слова, ламаною мовою)

Гей, браття, з ким можна поговорити?

Цигани перекидаються парою незрозумілих слів, один іде до хвіртки, другий — одразу в будинок.

ЦИГАН

Що тобі?

МАЛЮК

Справу маю. Хочу зі старшим поговорити.

ЦИГАН

Я старший.

МАЛЮК

Та не жартуй. Мені Робо потрібен.

ЦИГАН

Знаєш Робо?

МАЛЮК

Поклич його.

ЦИГАН

Зараз він прийде.

Двері будинку відчиняються, виходять кілька чоловіків і підходять до хвіртки.

РОБО

(дивиться на Малюка знизу вверху, але у той же час здається, що він дивиться звисока, згорда)

Росіянин, що у тебе?

МАЛЮК

Тут у вас жінка, росіянка. Я хочу її купити.

РОБО

Нема у нас нікого.

МАЛЮК

Є. Ось, поглянь *(демонструє світлину, котру тримав у руці)*.

Циган дивиться, потім переводить погляд на Малюка.

РОБО

Скільки ти можеш заплатити?

МАЛЮК

Скільки ти хочеш?

РОБО

П'ятнадцять тисяч.

МАЛЮК

Крон?

РОБО

Яких крон? Доларів.

МАЛЮК

Таких грошей немає.

РОБО

Тоді немає жінки.

МАЛЮК

Я дам п'ятірку. П'ять тисяч баксів.

РОБО

Прямо зараз?

МАЛЮК

Так.

РОБО

Давай.

МАЛЮК

Приведи її.

РОБО

Покажи гроші.

Малюк ховає у кишеню світлину — цигани напружують-ся, в одного з них помпова рушниця в руці — він підіймає рушницю.

МАЛЮК

Та все нормально. *(З тієї ж кишені дістає пачку грошей, перемотану скотчем, котрим Сопля примотував до піджака ніж.)*

Робо дивиться на гроші, потім починає щось казати циганською до своїх людей. Говорить він довше, аніж потрібно сказати «приведіть жінку».

(Переклад: «Приведіть ту жінку, покажемо цьому росіянину. Відберемо у нього гроші».)

Людині з рушницею: «Вийдеш за ворота, будеш стояти там, не пустиш росіян всередину. Візьміть зброю і скажіть Штефану, нехай зійде вниз».)

РОБО

(повертається до Малюка)

Зараз її приведуть.

Двоє циган йдуть у будинок.

МАЛЮК
(посміхається)

Ти нормальний мужик, Робо. *(Переходить на російську, так само посміхаючись.)* Афанасій, та ти змій прямо, махновець партизанський...

Сопля, почувши ці слова, переступає з ноги на ногу, він зрозумів, що зараз почнеться...

РОБО
(переходить на російську, говорить дуже погано)
Змій — тобто змія?

МАЛЮК
Мудрий, як змій, у нас так кажуть. В Біблії є — на самому початку, про Адама і Єву.

РОБО
(знову чеською, киває на Соплю)
Це твій брат?

МАЛЮК
Так.

РОБО
Не схожий.

МАЛЮК
Усі люди брати.

РОБО
Звичайно, усі від Адама.

МАЛЮК

Декотрі від змія.

* * *

Перший поверх циганського будинку.

Умеблювання кричуще, позбавлене смаку, брудно.

Циган відчиняє двері до кімнати, у кімнаті стоять ліжка, як в армії, більше десятка, між ними натягнуті ситцеві занавіски. Ходять напівголі жінки, худі, наркоманки, на мотузі білизна.

На кутовому ліжку, за занавіскою, когось їбуть.

Циган підходить до Чужої, вона сидить на ліжку, побита, точніше, свіжопобита — на обличчі, окрім старих, зелених синяків, — свіже садно, розбита губа. Виглядає вона пригнічено, але, помітивши цигана, — підбирається, обличчя стає жорстким, дивиться спідлоба.

ЦИГАН

Ходімо, Робо кличе.

ЧУЖА

Здохни, тварюко.

Циган, не зрозумівши слів, але орієнтуючись по інтонації, хапає її за руку й рвучко підіймає, потім штовхає до виходу.

У вітальні стоїть ще один циган, у нього в руках автомат, німецька «Ерма МП-40», два магазини зв'язані ізольюючою стрічкою, він дивиться у вікно, але з будинку не виходить.

Циган виводить Чужу на вулицю, по тому, як вона вдихає повітря, видно, що на вулиці вона не була давно.

Узявши її за руку, він веде її подвір'ям до хвіртки, поміж машин.

МАЛЮК

(помітивши Чужу, весело посміхається)

Привіт!

ЧУЖА

Ти? Звідки?

МАЛЮК

Потім. Пам'ятаєш, на дачі?

ЧУЖА

Так.

МАЛЮК

Як тоді.

РОБО

(перебиває)

Де гроші?

МАЛЮК

Нехай вийде з подвір'я, до мене, я передам гроші через паркан.

РОБО

Їй потрібно речі забрати. Вона сходить у будинок і повернеться. Давай гроші.

ЧУЖА

(до Малюка, посміхаючись, мелодійно)

У мене немає речей.

МАЛЮК

Гаразд, ось гроші.

Малюк лізе до бічної кишені, куди до цього ховав пачку грошей і фотографію, і вихоплює «чизетту», розриваючи плащ. Одразу ж Чужа падає на землю і повзе до хвіртки.

Малюк у русі, стріляє в Робо, в охорону Робо, сторопілий циган з помповиком на мить забарився, і, стрибнувши йому в ноги, Сопля встромляє ніж у пах, яскраво-червона артеріальна кров б'є струменем. Залишивши ніж у рані, Сопля хапається за ствол рушниці двома руками, циган стріляє в землю. Лунають постріли, це Гиря і Шустрий стріляють на бігу, цигани, що опам'ятались, відстрілюються, відступаючи до будинку, Робо лежить на землі, обличчям донизу. З вікна чергами стріляє Штефан, циган, який чатував у вітальні.

Потім він вискакує з дверей і стріляє, ховаючись за машинами.

Гиря і Шустрий, пригинаючись, біжать до Малюка.

МАЛЮК

(кричить, стріляючи в бік автоматника)

Вогонь по автоматнику!

Чужа доповзла до хвіртки і, піднявшись з колін, допомагає Соплі вирвати дробовик у цигана, котрий впав на коліна, в калюжі крові.

Циган дуже міцний і випускає дробовик, тільки коли Чужа, хижо вишкірившись, вчепилась зубами йому в кадик.

Сопля вириває дробовик і кілька разів б'є цигана прикладом по голові. Циган падає обличчям уперед.

МАЛЮК

Шустрий, відводь її! Решта — по автоматнику!!

Гиря і Малюк стріляють у замовклого автоматника, той, присівши за машиною, замінює магазин.

Шустрий хапає Чужу в оберемок і разом з нею біжить у затінок, подалі від освітленого подвір'я, там валить її на землю і бігом повертається до пацанів.

Автоматник знову починає стріляти, Сопля з дробовиком забігає на подвір'я, на відкриту місцину, щоб добратися до стрільця.

Постріл з дробовика, автомат замовкає, але Сопля впускає зброю й падає — він отримав дві кулі в живіт.

Бій завершено, Гиря перескакує через паркан і обшукує двох убитих Малюком циган — хапає все, що попало під руку, — зриває золоті ланцюги, бере зброю...

Чужа і Шустрий, підхопивши Соплю, тягнуть його в автомобіль, Малюк з пістолетом прикриває Гирю, потім разом з ним відступає у темряву.

Машина. За кермом Малюк, вони мчаться тихими вулицями, звертають у провулки, плутають сліди...

МАЛЮК

*(не повертаючи голови,
зосередившись на дорозі)*

Вадик, ти як?

СОПЛЯ
(стогне)

Хуйово. Боляче. Пити хочу.

МАЛЮК
(жорстко)

Ми викинемо тебе біля лікарні. Отримаєш строк. Інакше — крякнеш тут.

ШУСТРИЙ

А якщо до Карасика його...

МАЛЮК

Тихо!! (Продовжує.) Тримайся три дні — помирай, мовчи, тут не кагують, — потім розповіси їм що завгодно. Вали на нас. Років п'ять отримаєш — будемо гріти, Карасик допоможе. Про нього лише мовчи. І про тих підорів росіян мовчи. Вони до тебе не доберуться, все нормально. Зрозумів?

СОПЛЯ

Зрозумів. Боляче, блядь...

МАЛЮК

Все, давай. Брат, тримайся. (Шустроу, котрий сидить на задньому сидінні). Обшмонай його, все забери.

Шустрий обшукує Соплю, той вказує йому на ліву руку — Шустрий, зрозумівши, зриває з піджака скотч, котрим був примотаний ніж.

Біля нічної аптеки вони витягують Соплю з машини, притуляють до дверей, потім Шустрий хапає з землі камінь і розбиває вітрину.

Гиря і Шустрий стрибають в машину, і вона зникає у темряві.

* * *

Двір, де проходив бій, стоять машини поліції, зіваки. «Швидка допомога». До неї вантажать цигана, підрізаного Соплею, крапельниця. У машині також автоматник, обидва без пам'яті.

Робо і охоронець лежать на землі, вони мертві.

Поліція, спалахи фотоапаратів, рація.

В будинку обшук, проститутки, циганки й цигани стоять уздовж стін з руками за головою, п'ятеро дітей різного віку сидять у кутку на канапі.

Крупний план — циганська дівчинка років десяти потаємно передає п'ятирічному хлопчику пакет з порошком, за кольором схожим на какао. Це героїн — хлопчик ховає його собі у труси.

* * *

Лікарня. Біля ліжка Соплі стоять лікарі й поліцейські.

ПОЛІЦАЙ
(говорить російською)

Хлопче, чуєш мене?

СОПЛЯ
(хрипко, пошепки, сухими губами)

Так.

ПОЛІЦАЙ
Я доктор Новотний.

СОПЛЯ
Так.

ПОЛІЦАЙ

Ти будеш жити.

СОПЛЯ

Так.

ПОЛІЦАЙ

Ти будеш жити у нас все життя.

Сопля затуляє очі.

ПОЛІЦАЙ

Хлопче, чуєш мене?

Сопля не реагує.

* * *

Машина стоїть у пустельному місці, це передмістя, те, що у нас має назву «промзона», — заводи, лінії електропередач.

Пацани розряджають відібрані у циган пістолети, забирють набої, пістолети жбурляють у машину.

МАЛЮК

Шустрий з Чужою, ми з Гирею поодинці, добратися до вулиці (*називає вулицю, будинок, квартиру*), нікому на очі не потрапляти. Шустрий, візьми ключа. Общак там, у бачку в туалеті і в карнизах. В труби я засунув по тисячі. На дверях, на горішньому торці я телефон Карасика написав, біля самого одвірка, потрібно двері повністю відчинити.

ШУСТРИЙ

(бере ключі)

На хаті що робити? Зателефонувати Карасику?

МАЛЮК

Тихо сидіть, світло не вмикайте, спостерігайте. Там немає телефону. Це інша хата.

ШУСТРИЙ

Інша? Ні хуя собі війна. Все по-дорослому.

МАЛЮК

(ігноруючи Шустрого)

Швидко, йдіть першими. На таксі до центру, там пройде-те квартал — на іншому таксі.

ШУСТРИЙ

Зрозумів.

ЧУЖА

То ходім, якщо зрозумів.

Шустрий дивиться на неї з подивом, «з якого хуя вона почала розпоряджатись?» — але нічого не говорить, вони йдуть у темряву.

МАЛЮК

Гиря, почекаємо, нехай вони звальять.

ГИРЯ

Що з Соплею буде?

МАЛЮК

Вилікують і посадять. Гарно буде поводитися — вийде через півстроку. Так що за кілька років може бути вдома.

ГИРЯ

А чому Карасику не можна було його залишити?

МАЛЮК

Тому що Карасик його добив би.

ГИРЯ

Жартуєш?

МАЛЮК

Ні. Вилікувати не можна без операції, знайти хірурга — важко, простіше добити.

Гиря тихо присвиснув.

ГИРЯ

Що тепер робити будемо?

МАЛЮК

Звалювати якомога швидше, треба паспорт їй зробити. Змиємо паспорт Соплі, переклейку зробимо — і назад на нашій машині, до кордону. До угорського.

ГИРЯ

Ти вмієш паспорти робити?

МАЛЮК

Так.

ГИРЯ

Де навчився?

МАЛЮК

В розвідшколі.

ГИРЯ
(вражено)

Де?

МАЛЮК

В армії.

ГИРЯ

Щось мене там такого не вчили.

МАЛЮК

Тепер іди ти. Назвеш таксисту «Бізнес-центр» — вийдеш, не доїжджаючи кілька кварталів, підеш пішки, впевнишся, що за тобою не стежать, піймаєш друге таксі — і на хату. Повтори адресу.

Гиря повторює адресу.

МАЛЮК

Давай, братило, вали. Дай сигарету.

Гиря дає Малюку сигарету.

Малюк дістає з машини дробовик, викидає один набій, розгризає зубами гільзу, висипає дріб. Вириває фільтр із сигарети, пересипає туди порох з набою. Потім дістає з-під сидіння машини пластикову пляшку з бензином, поливає машину зсередини, запалює сигарету і стромляє її в облиті бензином ганчірки.

Переконавшись, що цигарка тліє, швидко йде в ніч.

* * *

Управління поліції. Циган, який був разом з Робо, але утік під час бою, дає свідчення.

ЦИГАН

Одного росіянина я знаю.

ПОЛІЦАЙ

Звідки ти його знаєш?

ЦИГАН

Я впізнав його. Два роки тому він убив трьох циган.

ПОЛІЦАЙ

(недовіжливо)

Ти впевнений?

ЦИГАН

Впевнений. Це він.

ПОЛІЦАЙ

Розповідай. Усе докладно розповідай.

ЦИГАН

Цигани забрали проститутку, вони приїхали з росіянами, стали на наші місця, в готелі.

ПОЛІЦАЙ

(киває)

Далі, далі.

ЦИГАН

Росіяни знайшли проститутку, побили цигана, що був з ними, забрали жінок. І на другий день ми зустрічались. Росіяни приїхали на двох машинах — вісім чоловік. Їхній бос почав розмовляти з Тонгом — і почали сваритися. Тонг сказав, що росіяни повинні платити циганам.

ПОЛІЦАЙ
(збуджено)

Цей росіянин — бос?

ЦИГАН

Ні. Цей росіянин вбивця. Коли його бос закрит обличчя руками — цей почав стріляти, вбив Тонга, ще двох.

ПОЛІЦАЙ

Дуже добре. А ти що тоді робив?

ЦИГАН

За кермом був, у машині.

ПОЛІЦАЙ

А зараз що робив?

ЦИГАН

Коли я його впізнав, хотів сказати Робо, але не встиг. Потрібно було віддати йому цю трикляту відьму. Я не встиг попередити — росіянин знову розпочав стрілянину. Я впав і відповз під машину, в тінь — тому живий.

ПОЛІЦАЙ

Яку відьму потрібно було віддати?

ЦИГАН

Ту, що Робо купив у росіян.

ПОЛІЦАЙ

Сиди тут, я зараз доповім генералу.

Поліцай виходить, залишивши двері кабінету відчиненими, видно циган, які стоять уздовж стін у коридорі, руки на стінах, по коридору походить поліцай у формі, зупиняється біля дверей кабінету і стежить за циганом, що розговорився.

За кілька хвилин перший поліцай повертається.

ПОЛІЦАЙ

Ходім до генерала. Дивись, говори з ним ввічливо, а то генерал суворий, може на місяць на нари спровадити.

* * *

Квартира, дуже скромна, майже немає меблів, старий телевізор, завішені вікна, горить маленька лампа, котру поставили на ліжку.

В кімнаті Шустрий, він перевіряє тайники, про які казав Малюк, дістає гроші з туалетного бачка, з віконного карниза.

Перераховує гроші, ховає їх до кишені. Трішки подумавши — виймає з кишені й кладе на стіл. Потім дістає вальтер, заряджає магазин набоями, які дістає з кишені. Кладе вальтер на стіл, на гроші.

З ванної чути шум води, потім двері відчиняються і входить Чужа. Вона випрала одяг і завернула у простирадло. Викручений одяг розвішує по батареях.

ШУСТРИЙ

Ти чого прання влаштувала? Раптом зараз валити будемо?

ЧУЖА

Не будемо. Я місяць не милася, смерділа вся. Малюк приїде, скаже, що робити. До того часу шмаття висохне.

ШУСТРИЙ

Як же ти працювала? Немита? Клієнти не скаржились?

ЧУЖА

Ніяк. Я й не працювала. Слухай, як тебе звати?

ШУСТРИЙ

Євген.

ЧУЖА

А я Анжела.

ШУСТРИЙ

А Чужа чому?

ЧУЖА

Та хуй його знає. Прилипло прізвисько. Напевне, тому, що ми з Артуром без мами-тата, чужі діти. А тебе Шустрим дразнять?

ШУСТРИЙ

Ну.

ЧУЖА

Чому?

ШУСТРИЙ

Колись звірів на базарі били — вони платити відмовились, мандарини-апельсини, я тоді малоліткою був, — то допоки з ними хуярились, я ще шапки пижикові зі звірів назбивав. Так і прибіг після погрому — весь в крові, звір гирею влучив у ніс, на голові шапка, в руках дві. Від мусорів через паркани

стрибав, але шапки не кинув. Рашпіль, як побачив, — іржав
шо кінь. Дав поганяло.

ЧУЖА

*(сміється, у неї приємний,
мелодійний сміх)*

Красень, Шустрий. Слухай, а звідки ви з Малюком тут
взялись?

ШУСТРИЙ

А тобі яке діло?

ЧУЖА

Як це «яке»? Ви ж мене врятували. Ця мерзота циганська
мене там забила б до смерті, у себе в підвалі.

ШУСТРИЙ

Рашпіль прислав.

ЧУЖА

За мною?

ШУСТРИЙ

Ну так, типу визволяти.

ЧУЖА

Щось дід надто багато уваги мені приділяє. То сюди спрово-
вадив, порятував, тепер ось за мною людей прислав...

ШУСТРИЙ

Тебе сюди Рашпіль послав? Малюк казав, що ти попра-
цювати поїхала, путанити.

ЧУЖА
(обурено)

Та що за гониво! А то Малюк не знає — я не пута. Якщо й працювала, то по малолітству, та й то, можливо, кілька місяців.

ШУСТРИЙ

По малолітству?

ЧУЖА

Ну так. У дев'ятому класі. Ми тоді всім класом вийшли на стежку війни. Пацани у бригади, дівчата у проститутки...

Стукіт у двері.

Шустрий робить знак Чужій, щоб вона замовкла, бере зі столу пістолет і йде до дверей. Розмова у вітальні, двері відчиняються, до кімнати заходить Гиря, за ним — Шустрий.

ГИРЯ

Ніхуйово влаштувався. Тихо, спокійно, гола баба, і гроші на столі.

ШУСТРИЙ

Чого так довго їхав?

ГИРЯ

Та пішки я йшов. Жодна тачка не хотіла везти. Тільки почують, що росіянин, — зразу відмова. Поки до міста дійшов — ніхто не брав.

ШУСТРИЙ

Підори.

ГИРЯ

Та хуй з ними. Є щось пожерти?

ЧУЖА

Зараз подивлюсь.

Чужа йде на кухню.

ГИРЯ

Ти її вже виїбав?

ШУСТРИЙ

Та ну на хуй, не гони. Не до цього.

ГИРЯ

Чого це «не до цього»? Давай по-швидкому її поїбем, поки Малюка нема.

ШУСТРИЙ

Гиря, та ну його на хуй.

Стукіт у двері.

Шустрий іде відчиняти, заходить Малюк.

* * *

Будинок у передмісті, невеликий, але сучасний, дорогий. Біля нього стоять поліцейські машини, поліцейські виводять з будинку Карасика, саджають в машину.

Поліційне управління. Перший поліцай допитує Карасика.

ПЕРШИЙ ПОЛІЦАЙ

Ну що, пенсіонер, не живеться спокійно?

КАРАСИК

Не розумію, про що розмова.

ПЕРШИЙ ПОЛІЦАЙ

До тебе росіяни приїхали?

КАРАСИК

Які росіяни?

ПЕРШИЙ ПОЛІЦАЙ

Та ті ж, що два роки тому назад звідси живими пішли. Недобиті. Знов орду дикунів нам очікувати?

КАРАСИК

Знати не знаю, відати не відаю, брешуть-намовляють підораси злі.

ПЕРШИЙ ПОЛІЦАЙ

Ти тут по общанці живеш?

КАРАСИК

Так.

ПЕРШИЙ ПОЛІЦАЙ

Подивимося, що у тебе вдома знайдемо, посадимо. А після строку общанку анулюємо — поїдеш додому, до таких же варварів, як і сам. Як це у вас називається — «випуль»?

КАРАСИК

Працювати не вмієте, на простій людині відриваєтесь. Я скажитись буду, генералу вашому. За мене є кому вступитися.

ПЕРШИЙ ПОЛІЦАЙ

Генерал не любить, коли наших громадян вбивають. Не-хай і поганих громадян. І генерал дуже не любить, коли до нас приїздить людожери зі Сходу.

КАРАСИК

Людожери? Не розумію, до чого тут я.

Заходить другий поліцей і викладає на стіл пластикові пакети зі знайденими у будинку Карасика речами.

ПЕРШИЙ ПОЛІЦАЙ

Ану, що тут у нас?

ДРУГИЙ ПОЛІЦАЙ

Кокаїн, небагато, грамів десять, нелегальний пістолет, набої.

ПЕРШИЙ ПОЛІЦАЙ

Так, не густо. На три роки, не більше.

ДРУГИЙ ПОЛІЦАЙ

Та й вистачить з нього трьох років.

КАРАСИК

Підкинули все, мусора падлючі.

ПЕРШИЙ ПОЛІЦАЙ

Підкинули? Пиши скаргу Вацлаву Гавелу. Зараз суворо з цим — тобто ось він (*показує на другого поліцая*) сяде до тюрми років на п'ять, якщо підкинув.

Поліцаї сміються.

* * *

Парадне. Біля дверей до квартири група захоплення у касках, з автоматами, у чорній американській формі S.W.A.T. Кувалдою вибивають двері, вламуються до квартири.

Це та квартира, яку орендував Карасик для пацанів, на підлозі матраци, телевізор показує MTV.

У квартирі нікого немає.

Група захоплення йде, поліцаї у цивільному оглядають квартиру.

ПОЛІЦАЙ-КРИМІНАЛІСТ

Доктор Новотний!

ПОЛІЦАЙ

Що у тебе?

ПОЛІЦАЙ-КРИМІНАЛІСТ

Немає ніяких відбитків. Усе олією протерто, усі поверхні.

ПОЛІЦАЙ

Перший раз бачу таке.

ПОЛІЦАЙ-КРИМІНАЛІСТ

Я теж.

Квартира... Малюк, Гиря, Шустрій і Чужа сидять за столом. Чужа вже одягнута, вони їдять. Їжа проста: сосиски, пиво, хліб.

МАЛЮК

(роздивляється паспорт, прикладає фотографію Чужої замість фото Соплі)

При денному світлі зроблю паспорт, Шустрій сходить з Чужою, куплять їй одяг, і до вечора будемо валити з міста.

ШУСТРИЙ

Куди?

МАЛЮК

У Словаччину, звідти в Угорщину — а там відсидимось тиждень і або повернемось у Словаччину, або переходити кордон будемо — подивимось. Стрілянина ця всіх мусорів на ноги підняла. Вони пошукають у Празі, посилять контроль на шляхах, а на кордоні з Україною будуть серйозно трусити. Хоч країни тепер і різні, поліція у них працює по-старому, узгоджено. На словацькому кордоні теж будуть трусити, але там важко — маса народу вештається, не встежиш.

ГИРЯ

Я зрозумів. Піду повтикаю. *(Встає з-за столу, йде до кімнати, вмикає телевізор.)*

МАЛЮК

Шустрій, іди на стоянку, це за три квартали звідси, біля «Макдональдсу». Подивишся, що там наша машина. Будь пильним. Мусорів не наведи.

ШУСТРИЙ

Гаразд.

МАЛЮК

Волину тільки залиш.

ШУСТРИЙ

(дістає пістолет з-за пояса)

На.

Малюк забирає пістолет.

На кухню забігає Гиря.

ГИРЯ

(схвильовано)

Малюк, там тебе показують.

Малюк одним стрибком вискакує з-за столу і прямує у кімнату, за ним Шустрий і Чужа. По телевізору показують у вигляді заставки вкриті клейонкою тіла двох людей.

ДИКТОР

...Злочинці озброєні й дуже небезпечні. У них перебуває заручниця, молода жінка. Ще раз погляньте на фотороботи злочинців.

На екрані демонструють фотороботи. Схожі лише Малюк, Чужа і Сопля. Гиря і Шустрий не схожі абсолютно. Схожість Чужої головним чином через світле довге волосся.

ДИКТОР

Злочинці ймовірно громадяни України, розмовляють з акцентом. Якщо ви бачили цих людей, негайно зателефонуй-

те за телефонами (*називає номери телефонів*). Не намагайтесь їх затримати самостійно.

МАЛЮК

Однак пиздець. (*Шустрому.*) Ти ще тут? Швидко на стоянку.

Шустрый йде геть, Гиря йде зачиняти двері.

ЧУЖА

Що тепер?

МАЛЮК

Нічого. Звалювати будемо, тільки складніше тепер все.

ЧУЖА

Слухай, Малюк, а навіщо нам у совок їхати? Давай в Угорщині попрацюємо.

МАЛЮК

А в Угорщині що робити? Гоп-стоп з розбоєм?

ЧУЖА

Та мало що. Покидаємо наших лохів, туди на Балатон такі солодкі приїздять.

МАЛЮК

Ти була там, чи що?

ЧУЖА

Не була, розповідали люди. Грошей намолотимо — тоді й додому.

МАЛЮК

Подивимось, як карта ляже. Можливо, доведеться там зависнути, допоки не вляжеться все. Багато баранів висить —

за одного цигана нічого і не було б, а за чотирьох усі мусора на вухах.

ЧУЖА

Малюк, я у тебе хотіла запитати...

МАЛЮК

Ну?

ЧУЖА

Ви за мною навмисне приїхали?

МАЛЮК

Так.

ЧУЖА

А навіщо?

МАЛЮК
(сміється)

А ти не рада?

ЧУЖА

Я-то рада, просто у дива не вірю. Що Рашпілю від мене потрібно?

МАЛЮК

Хуй його знає. Я досі живий, тому що питань не ставлю.

ЧУЖА

Гарна ти людина, Андрюхо. Давно у цьому говні борсаєшся, а брехати не навчився...

МАЛЮК

Гаразд, гаразд. Ти зате у цій справі будь-кого прибереш.

ЧУЖА

Може, звалимо у нормальну країну? У Францію? Я працювати буду, поки зорієнтуємось... Французи любляють блондинок.

МАЛЮК

А я у Легіон піду, послужу, через сім років дембельнусь — і заживемо...

ЧУЖА

Так, французи громадянство дадуть. Поїхали?

МАЛЮК

Проїхали. Іди поспи, як розвидниться — не до сну буде.

* * *

Шустрий іде повз стоянку, що охороняється, там все тихо, машина пацанів стоїть як стояла. З будки охоронця виходить людина в уніформі, дивиться на Шустрого.

Той проходить повз людину, не звертаючи уваги.

* * *

Квартира.

Шустрий, Гиря і Малюк на кухні.

ШУСТРИЙ

Машина стоїть, але там мусора.

МАЛЮК

Впевнений?

ШУСТРИЙ

Навколо неї всі машини прибрали, вона типа як на галявинці.

ГИРЯ

Та можливо, випадково так.

МАЛЮК
(нетерпляче)

Помовчи. Далі.

ШУСТРИЙ

Охоронець новий, молодий, явно мусорило. Здоровий лось, більший за тебе.

МАЛЮК

Так. Ще що?

ШУСТРИЙ

Собака на стоянці інша — вівчарка, не гавкає взагалі й не на ланцюгу. Мікроавтобуси стоять — біля заїзду, знадвору і на вулиці ще один — Avia і Mercedes. Без вікон, але ворущаться ледь-ледь, там є хтось всередині, ходить хтось.

МАЛЮК

Зрозумів. От сука табірна...

ГИРЯ

Як вони відшукали?

МАЛЮК

Так як завжди. Сопля здав або Карасик. Не важливо вже — я й не розраховував особливо на тачку. Тепер і відбитки є у мусорів.

ШУСТРИЙ

Я протирав там усе всередині.

МАЛЮК

Та похуй вже. Ідіть спати — я розбуджу вранці, от список, що купити. Хімікати й одяг для Чужої.

Гиря і Шустрий йдуть до кімнати.

Малюк залишається сам на кухні, підперши голову рукою, раптом, несподівано, натягує светр на голову, ніби намагаючись заховатися, відгородитись від ворожого світу.

Світанок. Малюк заходить до кімнати, у ліжку лежать Чужа, Шустрий і Гиря. Гиря одягнув на шию золоті ланцюги, зірвані з убитих циган.

МАЛЮК

Підйом, військо.

Усі рухаються, потягуються. Чужа потягується, помітне татування під пахвою — свастика і змія.

* * *

Аптека. Шустрий купує якісь ліки, Гиря очікує на нього на вулиці, з фірмовими пакетами з крамниць. Дорогою заходять у парфумерний магазин, купують фарбу для волосся,

ножиці, гребінець. В оптичному магазині — контактні лінзи, вибирають оправу для окулярів.

ГИРЯ
(пошепки)

На хуя такі уйобищні?

ШУСТРИЙ

Малюк сказав — найхеровіші оправы, а в іншій крамниці скельця прості вставте.

Розраховуються і йдуть геть.

* * *

Поліційне управління, нарада у генерала, тут же й поліцай, він же доктор Новотний.

НОВОТНИЙ
(доповідає)

Отже, панове, вжиті заходи успіху поки що не принесли. Засідка на стоянці, обшуки у відомих нам лігвах, допити росіян, що мешкають у Празі, і тих, що мають погану репутацію...

ГЕНЕРАЛ

Що з заявами громадян після випуску новин?

НОВОТНИЙ

На нинішній ранок було сорок два сигнали — більшу частину перевірили, це не вони. Потрібно постійно повторювати передачу, показувати портрети.

ГЕНЕРАЛ

Це неможливо. Ми не можемо залякувати громадян, демонструвати безсилля поліції перед російськими злочинцями.

НОВОТНИЙ

Немає іншого виходу. Поранений росіянин після операції не розмовляє, а затриманий нами Крилов розповів усе, що знав.

ГЕНЕРАЛ

Я зрозуміло висловився? Це не-мож-ли-во.

НОВОТНИЙ

Достатньо зрозуміло. Дозвольте продовжувати?

ГЕНЕРАЛ

Продовжуйте.

НОВОТНИЙ

Встановлено, що ватажок цієї банди вже бував на нашій території у складі великої російської банди, яка два роки тому здійснила кілька вбивств. Він був охоронцем їхнього ватажка, такого собі Монгола, вбитого згодом в Україні.

ГЕНЕРАЛ

Мету приїзду цього разу з'ясували?

НОВОТНИЙ

Вони приїхали за жінкою, проституткою. Інших злочинів не здійснювали, у зведеннях немає.

ГЕНЕРАЛ

Гаразд. Які їхні подальші дії? Сховаються у яку-небудь нору й будуть очікувати послаблення контролю чи будуть намагатись перейти кордон?

НОВОТНИЙ

Будуть рухатись в бік кордону. Судячи з усього, гроші у них є, так що злочинів коїти їм ні до чого. Хіба що викрадуть машину, дорожня поліція попереджена — про всі випадки викрадення повідомляють в управління. Словаки їх перехоплять на перетині кордону, інформація вже у них.

ГЕНЕРАЛ

Добре, пане Новотний. Попередьте словаків, що для нас і суспільства в цілому ці росіяни цінності не мають. Принаймні, один росіянин у нас, так що робота поліції наявна. Будемо розраховувати на братів молодших. По розуму.

Всі сміються.

* * *

Хата. Пофарбована у чорний колір Чужа сидить на стільці, Шустрий її підстригає. На кухні Малюк возиться з паспортом, перед ним аптечні склянки, клей, лезо бритви. Гиря, що вештається квартирою, заглядає через плече.

ГИРЯ

Охуїти. Чистий паспорт!

МАЛЮК

Зараз вона дофарбується — сходиш з нею, сфотографуєш. Був Сопля — і немає Соплі.

На кухню заходить Чужа, стрижка — каре, жагуча брюнетка.

МАЛЮК

Анжела, тебе як писати?

ЧУЖА

Та як хочеш. Петрова хоча б.

МАЛЮК

Ну, якщо тобі похуй, будеш Видриною.

ЧУЖА

(сміється)

А ти злопам'ятний, Андрюха.

МАЛЮК

(теж сміється)

Ну так. Не те що ти — зло зробиш і забудеш...

Чужа бере зі столу контактні лінзи, йде до ванної, повертається в окулярах — тепер вона чорноока, схожа на молоду вчительку з порнофільму.

Гиря і Чужа йдуть фотографуватись.

* * *

Гиря і Чужа йдуть вулицею.

ЧУЖА

Чуєш, як тебе звати?

ГИРЯ

Вася.

ЧУЖА

Я Анжела.

ГИРЯ

Знаю.

ЧУЖА

А ти не любиш мітлу розпускати.

ГИРЯ

А на хуя?

ЧУЖА

Правильно. Справжній пацан. Слухай, Вася, що там вдома діється? Два місяці тут, а здається, що рік.

ГИРЯ

Та все нормально. Воювали.

ЧУЖА

З ким?

ГИРЯ

А ти що, знаєш всіх, чи що?

ЧУЖА

Ну, знаю декого.

ГИРЯ

Блядь, де тут фотографія? Йдемо-йдемо, і немає ні хуя.

ЧУЖА

Запитати потрібно у лохів.

ГИРЯ

Ти вмієш по-їхньому?

ЧУЖА

Трішки. Зараз. *(Відходить від Гирі, розмовляє з дівчиною, яка йде повз них, повертається.)* Два квартали ще йти.

ГИРЯ

Заїбись.

ЧУЖА

Як там Бабай?

ГИРЯ

Закрили його.

ЧУЖА

Блядь! Що ж ви мовчали весь цей час? Виродки хуєві.

ГИРЯ

Ти, курка, не пороши. Не подивлюсь на чехів — проріжу по бороді.

ЧУЖА

Гаразд, вибач, Вася. Вихопилось. За що закрили?

ГИРЯ

Трьох баранів вантажать на нього. Я ж кажу — воювали.

ЧУЖА

Зрозуміло. Він один по справі?

ГИРЯ

Один. Бірюлю мусора під час прийому завалили.

ЧУЖА

Рашпіль як себе чухає?

ГИРЯ

Хуй його знає. Я його живцем два рази у житті лише бачив.

ЧУЖА

Зрозуміло. Ну, ось і фотографія.

Гиря і Чужа заходять до фотоательє.

* * *

Квартира. Малюк вклеює фото Чужої у паспорт, роздивляється його під різними кутами.

МАЛЮК

Через наш кордон з таким не можна, а от Східною Європою — нехуй робити.

ЧУЖА

А Західною?

МАЛЮК

Теж можливо. Якщо не шукають.

*Чужа простягає руку за паспортом,
Малюк затримує його у себе.*

МАЛЮК

Поклич усіх.

Чужа кличе Шустрого і Гирю, ті заходять на кухню, всі сідають за стіл.

МАЛЮК

Все, пацани, тут нам більше робити нехуй. Зараз вирушаємо — і зустрічаємось у Братиславі. Точніше — за Братиславою, на виїзді — там є за двадцять кілометрів мотель такий, підозрілий. Хто його тримає — не знаю, та й не важливо, не цигани й добре. Має назву «У Зозулі». Він там один, так що не переплутаєте. Чужу зараз не впізнати — а вас і так ніхто не впізнає. Йдемо так — до першої залізничної станції (*називає станцію*) на попутках, потім потягом у Брно, звідти на попутках до мотелю.

Шустрий з Чужою, Гиря — окремо від них, але щоб бачили один одного. Ні з ким не знайомитись, не базарити, не жерти ніде, не зупинятись і горілку не пити — до самого мотелю. Я дорогою машину яку-небудь знайду, і будемо далі вибиратись.

ШУСТРИЙ

А ти?

МАЛЮК

Один буду їхати — надто гарно мене намалювали, впізнати легко. Одному завжди простіше.

ГИРЯ

Що з грошима?

МАЛЮК

Зараз поділимо.

ЧУЖА

(до Гирі)

А тобі тільки б лаве. Кроїш по ходу?

ГИРЯ

(дивиться на Чужу здивовано)

Не зрозумів? Ти на кого тягнеш, кобило?

ЧУЖА

Рижуху знімай, чорт!

ГИРЯ

Охуїла, тварюко? (Тягнеться до Чужої через стіл, але Шустрий відбиває його руку, всі вскакують з-за столу.)

МАЛЮК

Тихо, бляді!

Всі обертаються до нього і бачать у нього в руці пістолет, який він наводить почергово на всіх.

ГИРЯ

Малюк, ти що?

МАЛЮК

Суки, якщо ви так і в дорозі поводитися будете, то краще я вас усіх тут покладу та один повернусь.

ЧУЖА

Андрій, все нормально, заспокойся. Я не хочу з ним їхати, він бикуює весь час, попалить усіх.

МАЛЮК

Гиря, давай всі гроші і рижуху сюди.

Гиря знімає ланцюги з шиї, дістає з кишень гроші, кладе на стіл.

МАЛЮК
(ховає пістолет)

Шустрий і Чужа, — теж все на стіл.

Малюк ділить гроші на п'ять частин, роздаючи їх як карти. Бере собі дві купки. Інші розбирають по одній. Золото Малюк ділить проміж собою, Шустрим і Гирею.

ЧУЖА

Рижуху спулити б треба. Стрёмно везти, та ще й зі здохлих...

МАЛЮК

Ніколи. Там уже, в Угорщині, якщо доїдемо. Присядьте, ще не все.

Усі сідають за стіл.

МАЛЮК

(передає паспорт Чужої Шустрому)

Всюди удвох, типу наречені. (До Чужої.) Анжела — таке діло. Треба нам тебе довести до Рашпіля. Ні хуя з тобою він не зробить, але брат твій сидить, і пресують його мусора по повній. Все одно питання буде вирішено — дід грошей доплатить, отримає Бабай менше меншого, але їбанула йому до голови думка, щоб ти пару ксив загнала від себе Артуру. Так що не бійся, нічого страшного, але потрібно їхати куди везуть. І без захерів, як ти вмієш.

ЧУЖА

Чесно сказати, не хочу я до Рашпіля. Він мозок вже прокурив, небезпечно з ним справу мати. І вдома ще ділюга висить — я тут типу тирилась від мусорів...

МАЛЮК
(перериває)

Гаразд, це все хуйня. Сказано — без захерів, значить, поводь себе тихо.

ЧУЖА

Базару нема.

МАЛЮК

Ну все. Всі зрозуміли?

ГИРЯ

Зрозумів.

ШУСТРИЙ

Зрозумів.

МАЛЮК

Давайте валіть.

Чужа, Гиря і Шустрий одягаються й вирушають.

Малюк зачиняє двері, після чого дістає з шафки пляшку оливкової олії, знімає наволочку з подушки і починає протирати олією усі поверхні — одвірки, підвіконня, меблі, телевізор...

Закінчивши, відчиняє двері у квартиру і ножем стісує телефон Карасика.

Витирає руки об ковдру і йде геть.

* * *

Чужа і Шустрий беруть таксі, Чужа домовляється з водієм. Сідають у машину. Гиря домовляється з другим таксистом, той не хоче їхати, вони торгуються, таксист погоджується...

Шустрий і Чужа купують квитки до Братислави.

ЧУЖА

Женю, викупи все купе. На хуя нам лохи поряд?

ШУСТРИЙ

Базару нема.

Купує квитки, Гиря здалеку спостерігає за Шустрим, потім підходить до каси, купує квиток.

* * *

Купе, м'які дивани, спальних місць немає.

Шустрий і Чужа сидять в купе, у Чужої в руках букет квітів, вона прикриває ним обличчя. Заходить чех в уніформі, це контролер, перевіряє квитки, йде.

Шустрий зачиняє двері.

Гиря у тому самому вагоні, в купе з кількома чехами, сидить, дивиться у вікно.

Чех звертається до нього з якимось запитанням, Гиря відповідає: «Ніхт ферштейн», чех замовкає.

* * *

На виїзді з Праги у кав'ярні на заправці.

Малюк розмовляє з двома крупними чоловіками, це бари-ги. Він в окулярах, щетина поголена, залишилися тільки вуса.

МАЛЮК

...Так що, земляки, — виходжу з готелю — немає ні машини, ні товару.

ПЕРШИЙ БАРИГА

Так я не розумію, ми чим можемо допомогти?

МАЛЮК

Ви б мене підкинули до Словаччини, там на мене дружина очікує, а то грошей у мене на дорогу немає. Машину заправив, все у товар вклав, у люстри.

ДРУГИЙ БАРИГА

Місця немає в машині.

МАЛЮК

Та виручайте, братики, з кожним може біда статися.

ПЕРШИЙ БАРИГА

Ну а якщо б ти нас зустрів, що б робив?

МАЛЮК

У мене золото є, ланцюг, сто сорок грам.

ПЕРШИЙ БАРИГА

Покажи.

Малюк розстібає сорочку і показує ланцюг.

ДРУГИЙ БАРИГА

Ми можемо купити.

МАЛЮК

Та не хочу продавати, це подарунок. Я б у заставу лишив. Ви ж з *(називає місто)*...

ПЕРШИЙ БАРИГА

Точно.

МАЛЮК

Я зразу чую по розмові, земляки. Підвезіть до Братислави, я з вами вдома розрахуюсь, а золото в заставу залишу.

ДРУГИЙ БАРИГА

І скільки думаєш заплатити?

МАЛЮК

Триста доларів до Братислави.

ПЕРШИЙ БАРИГА

Півштуки. За п'ятсот доведемо. У кращому вигляді.

МАЛЮК

(сміється)

Піде. Тільки у кращому вигляді не треба, ліпше як є.

Бариги сміються.

ПЕРШИЙ БАРИГА

Та не бійся, все буде тіп-топ.

МАЛЮК

Ну, тіп-топ то тіп-топ, земляки завжди один одного вирічують.

* * *

Купе. Чужа і Шустрий.

ЧУЖА

Женю, а ти давно їх знаєш?

ШУСТРИЙ

Кого? Малюка і Гирю?

ЧУЖА

Ну, усіх цих. Рашпіля, Малюка, Карасика...

ШУСТРИЙ

Малюка недавно, а у Рашпіля я давно працюю. Щоправда, жодного разу з ним не базарив. Я раніше у Буйного працював, на базарі. Знала Буйного?

ЧУЖА

Знала. Той, що у минулому році загубився.

ШУСТРИЙ

Так, пропав. Вийшов з дому в капцях на хвилинку — і немає до цієї пори.

ЧУЖА

І не буде. Не треба було гроші кроїти від Рашпіля.

ШУСТРИЙ

Не зрозумів... Тобі щось відомо?

ЧУЖА

Мені дохуя відомо, от і попала в таку непонятку. Та й ви всі разом зі мною... Слухай, а у тебе немає з собою нічого?

ШУСТРИЙ

У якому сенсі? Волина є, ти ж знаєш.

ЧУЖА

Ну пихнути, драпу там, або хмурого?

ШУСТРИЙ

Не... Звідкіля? Горілка тільки є.

ЧУЖА

Слухай, Женю, давай накатимо. Зовсім мені нудотно від цієї двіжухи.

ШУСТРИЙ

Давай, тільки Малюку не втусуй, він кричатиме.

ЧУЖА

Кричати? В смислі — сміятися?

ШУСТРИЙ

Ні, в смислі — кричати.

ЧУЖА

Кричати — в смислі говорити?

ШУСТРИЙ

(сміється)

Анжело, та ти мертвого заїбати можеш.

ЧУЖА

(сміється)

Та я краще живого заїбу...

Шустрий дістає з валізи пляшку «Абсолюту».

ЧУЖА

Склянок немає, та й хуй з ними... Сідай поближче (*вказує на диван поряд із собою*), хоч обіпрись об мужчину, два місяці одна мерзота навколо.

* * *

Мікроавтобус виїздить з лісової дороги на шосе. За кермом машини Малюк.

Ліс, сліди волочіння якогось предмета, що закінчуються заметом. З замету видно черевик. Іде сніг, замітає сліди.

Малюк зупиняється на заправці, заправляє мікроавтобус. Купує гамбургер і несе з собою.

На майданчику відпочинку, поряд з заправкою. Увімкнувши в кабіні світло, Малюк ножем акуратно зрізає з посвідчення водія (старого зразку, книжечкою) і паспорта свої фотографії. Так само чинить з паспортом і правами одного з бариг, після чого кидає фотографії у мильницю, наповнену водою.

Малюк розбирає гамбургер, викидає псу начинку, після чого починає жувати булку. Розжувавши хліб, спльовує в хусточку, закручує хусточку, виходить кулька.

Знімає ножем протертий через хусточку клейстер, витирає ніж аркушем паперу, клейстер залишається на папері...

* * *

Купе потягу, Шустрий і Чужа цілуються, у пляшці «Абсолюту» залишилась половина.

* * *

Малюк кінчиком ножа, ніж тримає у руці, як перо або скальпель, за лезо, акуратно, з напруженням, стікає піт — знімає з розмоклих фотографій горішню глянцеvu плівку з печатками. Після чого переклеює цю плівку на свої фотографії.

Протерши вітрове скло зсередини рукавом, приклеює фотографії зсередини, щоб вони висохли.

Вигляд зовні, крізь вітрове скло — дві фотографії Малюка, велика і дещо менша, на правах він молодший, у формі лейтенанта. Вирази обличчя на фото різні, більш пізня, паспортна світлина — обличчя непривітне, мляве, погляд лиховісний.

* * *

Сексуальна сцена в купе потягу. *Тут — на розсуд режисера, але ніякого орального сексу!*

* * *

Малюк вклеює клейстером з хліба свої фотографії у права, у паспорт вбитого бариги.

МАЛЮК

*(роздивляючись паспорт, потім права,
підносячи їх до лампочки)*

Так, товаришу Гладких, спробуємо доїхати з тобою до Угорщини. Хуйово, звичайно, вийшло, поскупилися ви... Хтось і мене так от, у безвихідняку...

Роздивившись на світло документи, Малюк виходить з автобуса, їсть сніг, бризкає водою на розкритий паспорт і права, як на білизну під час прасування, кладе документи у кишеню.

* * *

Карасик, змарнілий, постарілий за два дні на кілька років, перетворившись з респектабельного іноземця на простого старого, йде вулицею. Заглядає у вітрини, перевіряє, чи немає

за ним стеження. Стеження є, він його виявляє, ходить по крамницях, заходить до парадних, проходить крізь прохідні двори. Врешті-решт, відірвавшись від стеження у великому універмазі, змішавшись з натовпом, — йде на пошту. Купує телефонну картку, телефонує.

КАРАСИК

Рашпіль, привіт!.. Тут пацани накоїли справ. Два барани, ну й по дрібницях там, ще двох рвонули... Так, ця у них... Не знаю як, але мусора майже все знають... Один з пацанів у торбі, він і заклав... Ну все, май на увазі — через кордон вони не підуть, справа на самому верху була, на контролі... Все, успіхів, буду тримати в курсі... У мене все нормально, мусора на мене наїхали — але ні хуя, я ж не фраєр, доїбатися їм ні до чого було... Ну все, давай, брат, тримайся там.

Закінчивши розмову, Карасик набирає інший номер, дочекавшись відповіді, каже у слухавку: «Вибачте, не туди потрапив. Іди на хуй, коротше!»

* * *

Купе потягу. Чужа і Шустрый сидять поряд, голова Чужої лежить на плечі Шустрого, він ледь обійняв її за плечі.

ЧУЖА

І ти тоді прибився до рашпільців, зрозумів, що лохівське життя — це стійло.

ШУСТРИЙ

Ну так. Та й взагалі — лаве треба, а вкалувати понту ніякого немає. Он родинки все життя в'ябували — а хулі?

ЧУЖА

А баригувати не пробував?

ШУСТРИЙ

Та не було капіталу, з чого почати. І не по мені ця житуха — видрочувати кожну копійку, труситися за гріш.

ЧУЖА

Та ж хуйня. Знаєш, як кажуть: «Не жив добре — нехуй і починати».

ШУСТРИЙ

(говорить голосом і з інтонацією Малюка)

Та ну на хуй, прорвемось, Анжело.

ЧУЖА

Аякже, Шустрий... *(Простягає руку, бере пляшку, дає Шустрому зробити ковток, потім п'є сама.)*

ЧУЖА

Женю, а ти знаєш, ми от їдемо, їдемо — це ви мене на смерть везете.

ШУСТРИЙ

(дивиться впритул на Чужу, з подивом)

Чого? Ти що, приколюєшся?

ЧУЖА

Ні. Пизда мені вдома буде. Закопає мене Рашпіль.

ШУСТРИЙ

Не гони. Напишеш ксиву Артуру — й усіх справ.

ЧУЖА

Я ж тебе недаремно запитувала — давно ти їх знаєш чи ні. Не рубаєш ти, Женю, в серйозних людях.

ШУСТРИЙ

Та ладно. Сама серйозна, чи що? Якби не Рашпіль та не ми, — сама ж казала, тебе цигани зі світу би зжили.

ЧУЖА

Якби не Рашпіль та не цей хуєсос Карасик, я б і не потрапила в таку непонятку.

ШУСТРИЙ

Тобто як? Ану приколи.

ЧУЖА

Давай ще накатимо трішки. (*П'ють горілку.*) Ну гаразд, слухай, як було.

* * *

(*Візуалізація оповідання.*) Готельний номер, у ньому знаходяться Рашпіль, Чужа і ще дві людини, це знайомі Рашпіля, Заєць і Федір.

На столі дорогі напої, їжа з ресторану. Вони їдять і розмовляють.

ЗАЄЦЬ

Так ось, Рашпіль, завтра приїдять ці два фуцана. У них буде при собі триста грам зміїної отрути.

РАШПІЛЬ

Ага. Тільки я бик у цій справі. Куди цю отруту? Тещі у мене немає, ворогів теж ніяких не залишилось.

Усі сміються.

ЗАЄЦЬ

Він коштує грошей. Двісті баксів за грам. Але це не все.

ФЕДІР

(перериває)

Не двісті, там в залежності від вмісту протеїну...

ЗАЄЦЬ

(не дивлячись на Федора)

Та дай сказати!

РАШПІЛЬ

Давай, Сашуню, розповідай, не звертай уваги на всіляких мух, що дзижчать, в'ються навколо.

ЗАЄЦЬ

Отрута ця пижджена, і по ній заяви не буде, якщо їх покарати на лаве.

РАШПІЛЬ

Ну, це зовсім похуй. Буде заява — не буде заява. Це мій клопіт. Що по ділу?

ЗАЄЦЬ

Це казахи. Вони ж привезуть ще одну хуєту — рідкісно-земельні елементи.

РАШПІЛЬ

Теж грошей коштує?

ЗАЄЦЬ

У нас — ні. Все потрібно за кордон віддавати. От у нього (*показує на Федора*) є віддача.

РАШПІЛЬ

А ми повинні тут дешевше купити, так?

ЗАЄЦЬ

Ну так.

РАШПІЛЬ

Добре. А де вони зупиняться?

ЗАЄЦЬ

В готелі, в цьому. Не знаю, буде товар з ними чи ні, — але подіти його їм нікуди. Я їм наплів, що покупець уже є.

РАШПІЛЬ

Добре. (*Показує головою на Федора.*) Він покупець?

ЗАЄЦЬ

Ні, у нього віддача є, це наш барига...

РАШПІЛЬ

Ну й що він тоді робить тут? Федя, йди погуляй, спустись у бар, там тьолки, познайомся там... Дати тобі грошей? На представництво?

Зняковілий Федір встає з-за столу, виходить. Чужа сміється, видно, що вона обкурена.

Заєць запитливо дивиться на Рашпіля. Рашпіль киває й робить заспокійливий жест.

РАШПІЛЬ

Нехай залишається, вона у ділюзі.

ЗАЄЦЬ

*(пильно дивиться на Чужу, потім продовжує,
мов і не було нічого)*

От, власне, і все. Давай — твої роблять, а наш набій і віддача. Лаве пополам.

РАШПІЛЬ

Набздюм, значить. Ну, давай спробуємо.

ЗАЄЦЬ

Тільки щоб пацани були нормальні, а то ці казахи — теж не вчорашні, боксери, чемпіони там колишні. Здійметься галас, мусора — все відметуть.

РАШПІЛЬ

Не хвилюйся ти так, усе вдасться. Давай покуримо.

*Чужа дістає пакетик з травою,
швидко забиває дві цигарки,
Заєць, Рашпіль і Чужа курять.*

* * *

Купе потягу. Чужа і Шустрий.

ШУСТРИЙ

То ти у цій ділюзі брала участь?

ЧУЖА

Брала участь? Та я її сама й зробила, ділюгу цю.

ШУСТРИЙ

Мені пацан один розповідав, Лоб. Він тоді півштуки заробив.

ЧУЖА

Дохуя йому дали, як розповідав. Балаболка.

ШУСТРИЙ

Ну так, любить попиздіти по п'янці. Він казав, що увійшли до номера, чурки спали. Вони обшмонали все, забрали два пакети якоїсь хуйні і звалили тихо. І за це — на двох штуку.

ЧУЖА

Він не казав, як вони двері відчинили?

ШУСТРИЙ

Ні.

* * *

(Візуалізація оповідання.) Ресторан при готелі, з нього виходять, похитуючись, два казахи у костюмах, без краваток, з ними Чужа, одягнута в обтягуючу коротку сукню.

ЧУЖА

Мужчини, візьміть ще шампанського.

Казах купує біля бару пляшку шампанського і пляшку горілки, вся компанія підіймається на ліфті у номер. У номері, поки казахи про щось розмовляють казахською, Чужа кусач-

ками для нігтів, узявши їх у хустину, перекушує шнур від холодильника, що стоїть у вітальні, лише один провід.

ЧУЖА

Мужчини, а холодильник не працює!

ПЕРШИЙ КАЗАХ

А навіщо нам холодильник?

ЧУЖА

(вередливо)

Я шампанського хочу. Холодного.

ДРУГИЙ КАЗАХ

Ну, значить, не буде холодного. Іди сюди, Таня, вип'ємо за знайомство. Де твоя подружка? Куди вона пішла?

ЧУЖА

Та зараз прийде, їй подзвонити треба, маму заспокоїти. Давайте я пляшки у ванну поставлю, під холодну воду. (Бере зі столу пляшку горілки, відкорковує її, наливає всім у бокали, на дно.) За знайомство!

Казахи піднімають бокали, цокаються, п'ють.

ЧУЖА

Ні, тепле все, не можу такого пити. Я горілку теж зараз під воду поставлю. За десять хвилин охолоне. Я поки вмийюсь. (Бере зі столу горілку і шампанське, несе до ванної. У ванній дістає з сумочки шприц з рідиною і вливає у горілку.)

На підлозі, непритомні, лежать голі казахи, гола Чужа швидко обшукує речі, знаходить пакети, виймає гроші з портмоне одного з казахів.

У двері тихенько стукають, не у двері, по ручці дверей, три рази.

Чужа відчиняє двері, за ними — два пацана, вони хочуть зайти, але Чужа, приклавши палець до вуст, їх не пускає, виходить сама з номеру, гола, тримаючи свій одяг, сумочку, туфлі в оберемку.

Вийшовши у коридор, швидко вдягається.

Один з пацанів бере валізу, куди вона поклала пакети з порошком, і йде геть.

Другий залишається з Чужою, нахабно розглядає її. Вона помічає це, зображує йому пальцями «рогатку» в очі.

ЧУЖА
(пошепки)

Не на мене витріщайся, дивись туди (показує в бік освітленого холу в кінці коридору).

Пацан дивиться, куди йому сказали.

Чужа одягає туфлі і, взявши під руку пацана, швидко йде геть.

ШУСТРИЙ

Красиво.

ЧУЖА

Ага. Тільки чурки не прості виявились. Не знаю напевне, хто: чи то мусора чурбанські, чи то ще гірше. Видно, зв'язались через своїх з нашими мусорами. Прес почався, пиздець якийсь. Зайця закрили, а мене у тому кабаку багато хто знав, не можна було в місті залишатись.

Рашпіль дав мені троячку зелені — і спровадив у Чехію, до Карасика. З понтом, перетиритись, поки галас не затихне. Я тепер розумію, здихатись хотів, — а завалити не наважився, Артур якраз у той час себе показав, у бійні там одній.

ШУСТРИЙ

Ага. Зі звірями. Прямо на стрілі Майкопа завалив.

ЧУЖА

Ну так. Рашпіль вирішив його до кінця використати, поки не завалить або не закриють.

ШУСТРИЙ

От ти отрутою на діда дихаєш.

ЧУЖА

Знаю його тому що.

ШУСТРИЙ

Ну а як ти до сутенерів попала?

ЧУЖА

Карасик, сука табірна, підсуєтив. Я у нього жила, в будинку, він почав яйця підкочувати, я у відмову, на хуй він потрібен, старий. Каже: «Дружина моя приїздить з Австрії, вона чешка, незвикла, охуїє, тебе побачивши. Ось є нормальні пацани — поживеш у них, попрацюєте».

Ну зустрілись — ніби нормальні пацани. Те-се, переїхала до них. А вони паспорт забрали, типу — йди працювати, на панель. Ми тебе купили у цього старого підора. Гроші теж забрали — та у мене усього й залишалась до того часу штука.

ШУСТРИЙ

Блядь. Ну й мерзота цей Карасик.

ЧУЖА

Та й Рашпіль не ліпший.

ШУСТРИЙ

Давай поговоримо з Малюком — що за хуйня, на хуя це потрібно.

ЧУЖА

Без сенсу. Малюк мені забути не може одного жарту... Та й не піде він ніколи проти Рашпіля.

ШУСТРИЙ

Чому?

ЧУЖА

Малюк — фраер.

ШУСТРИЙ

Не гони, Малюк — красень.

ЧУЖА

Ну я в хорошому смислі слова. Фраер — в сенсі відданий надто, собі на шкоду. Військовий, бля, солдафон. Рашпіль його раз з хуя зняв — коли монголівці один одного мочили, і тут, і вдома, Малюк попав до рук там одних, до Давида. Пизда б йому була, якби Рашпіль не заступився, з живого б шкіру зняли.

ШУСТРИЙ

Мені невідомо про це.

ЧУЖА

Ну, то знай. А другий пацан, цей, Гиря — це товариш твій?

ШУСТРИЙ

Та який товариш! Галіміий чорт, тільки що здоровий, як трактор. Малюк його завжди бере у такі справи, де потрібно кому-небудь голову відкрутити. Пішов він на хуй, друг, бля.

ЧУЖА

Слухай, Женю, давай звалимо? У Францію.

ШУСТРИЙ

Куди?

ЧУЖА

У Францію, охуєнна країна. «Трьох мушкетерів» читав?

ШУСТРИЙ

Читав... А там що робити?

ЧУЖА

Подивимось. Якщо що — я попрацюю трішки. Попутаню, поки визначимось.

ШУСТРИЙ

Щоб я більше не чув такого. Не будеш ти путанити.

ЧУЖА

Це я на крайняк, якщо зовсім безнадьбога. А так — подивимось, у мене знайома є пута, приїздила, казала, що кращої країни на світі немає.

ШУСТРИЙ

Давай. Мені це все не подобається. Гнилуватий якийсь розклад з тобою вийшов... І Буйний пропав дивно... А як звалимо? Звідси, з Чехії?

ЧУЖА

Потрібно додому повернутися, зробимо візи, паспорти справжні. Тільки не до Рашпіля — він візу лише на кладовище може дати. (*Задумливо.*) А можна й до Рашпіля в гості. Заобщаком.

ШУСТРИЙ

(*вражено*)

За чим?

ЧУЖА

Ну так. А ти чого так охуїв?

ШУСТРИЙ

Як же ми його за общак приберемо? Там грошей — неміряно. Якщо пропалимось, нам пиздець, за общак Рашпіль нас у пиздоріз запусить.

ЧУЖА

Я знаю одного жида, у нього общак зберігається.

ШУСТРИЙ

Якого жида?

ЧУЖА

Баригу старого. У своєму будинку живе, собаки, техстанція у гаражі — всі діла. Ніколи не скажеш, тихий такий ба-

рига, запчастинами торгує. З Рашпілем у таборі стирчав. Дідусь повкладав гроші куди міг, але частину завжди тримає у готівці. Це з виручки з казино, доляхи, що пацани носять. Там тисяч сто зелені.

ШУСТРИЙ

Сто тисяч? Я таких грошей не бачив ніколи. Ну і як ми це зробимо? Завалимось у хату — і під волину жида поставимо?

ЧУЖА
(сміється)

Точно! Ти красень, не гірше за Малюка шарипш.

ШУСТРИЙ

Ти ще мене у справі не бачила.

ЧУЖА

Подивлюсь ще, чого-чого — а справ тепер вистачить.

ШУСТРИЙ

То як ми це зробимо? Звалимо від Гирі з Малюком?

ЧУЖА

Потрібно додому приїхати, щоб ніхто не знав, — зайвий гимор, якщо нас раніше часу шукати будуть.

ШУСТРИЙ

То як?

ЧУЖА

Побазаримо у мотелі з цими двома — заберемо волини і лаве. Паспорти теж заберемо.

ШУСТРИЙ

І що їм робити без лаве і паспортів?

ЧУЖА

Нехай вони думають, що їм робити. Поки будуть когонебудь глядіти, щоб гроші й паспорти дістати, — ми вже вдома все повирішуємо.

ШУСТРИЙ

А якщо їх мусора приймуть?

ЧУЖА

А якщо нас?

Стукіт у двері купе.

ЧУЖА

Момент, момент! (*Шустроу.*) Давай паспорти і квитки. Це прикордонники.

Заходить прикордонник і митник, беруть паспорти.

МИТНИК

(*чеською*)

Є що пред'явити?

ЧУЖА

Немає нічого, немає товару, ми туристи.

МИТНИК

Щасливої дороги.

Прикордонник повертає документи, віддає честь, виходить, тихо зачиняючи за собою двері.

ШУСТРИЙ

Дивись, як у них. Ввічливо. Наші чорти перевернули б усе або доїбались би до чого-небудь.

ЧУЖА

(протягає руку за паспортом)

Дай-но мій.

*Шустрий протягає паспорт, помітно,
що у Чужої тремтять руки.*

ШУСТРИЙ

Що з тобою?

ЧУЖА

Та так, нічого. Ти взагалі розумієш, що було?

ШУСТРИЙ

Що було? Зараз?

ЧУЖА

Ми перший кордон по фуфловому паспорту перейшли. Волину перевезли.

ШУСТРИЙ

Бля, я й не подумав, якось не роздуплився, що це кордон.

ЧУЖА

Гарний ти пацан, Женю, фартовий. Я теж пружна. Ми з тобою ще всіх рачки поставимо, і тут і там.

Малюк переїздить кордон на мікроавтобусі. Прикордонники перевіряють документи, дивляться на мокрий паспорт, просять пред'явити права. Права теж мокрі.

МАЛЮК

(показує чорні від багна руки, потім на колесо)

Міняв колесо — випали документи у грязюку.

ПРИКОРДОННИК

(повертає документи)

Можете їхати.

Малюк сідає у автобус, переїздить до другого поста, словацького.

Там дивляться паспорт мигцем і швидко відпускають.

Малюк їде в автобусі, розмовляє сам з собою.

МАЛЮК

Це все тому, що у них до влади патлаті прийшли. Актори, бля, письменники. Поки навчаються, поки гайки затиснуть, — можна у них працювати. Наші цю їбучу країну за два дні захопили, у шістдесят восьмому. *(Вмикає магнітофон.)*

Мотель «У Зозулі». Це не мотель, а скоріше кемпінг — десяток збірних будиночків, машини стоять біля будинків, стоянки й охорони немає.

Малюк під'їжджає до контори, заходить туди і через кілька хвилин виходить з ключами.

Потім під'їжджає на машині до будиночка, паркується і заходить усередину.

Всередині — досить просторо, дві кімнати, душ, кухня. Зачинивши двері, Малюк оглядає кімнати, потім іде в душ.

* * *

Шустрий і Чужа продовжують розмову.

ШУСТРИЙ

Так просто вони лаве і волини не віддадуть.

ЧУЖА

Ствол побачать — віддадуть. Думаєш, Малюк такий безбашений?

ШУСТРИЙ

Я знаю, що він забив у гівно чотирьох звірів у кабаку, а звірі були саме як звірі, з гір спустилися, чисті горили.

ЧУЖА

Ти мене послухай. Йому тридцять з ліхуєм. Якщо б безбашні був узагалі, не дожив би до тридцяти. Герої завжди зустрічають інших героїв.

ШУСТРИЙ

І то правда. Ну, побазаримо, а якщо попруть — прострелю ноги.

ЧУЖА

Все буде нормально, мені знову масть пішла — головне, не впустити. Будемо багаті, Шустрий. Віриш, ні?

ШУСТРИЙ

Іди краще до мене, поки не приїхали (*обіймає Чужу*).

Вокзал у Братиславі. Чужа і Шустрий виходять з потягу і йдуть до стоянки таксі.

Гиря йде за ними, потім наздоганяє.

ГИРЯ

Ну, як доїхали?

ШУСТРИЙ

Васю, ти чого до нас підійшов? Малюк сказав, їхати окремо.

ГИРЯ

Скучив за російською мовою. Я як німий їхав у потязі. Та ми вже в іншій країні, досить очкувати.

ШУСТРИЙ

(підвищеним тоном)

Хто очкує? Ти фільтруй базар.

ЧУЖА

Пацани, попалитесь і мене попалите. Поїхали звідси.

Підходять до таксистів, торгуються, нарешті, сідають в машину і від'їздять.

У таксі.

ГИРЯ

Чесно сказати — я їхав, то охуїв. Не розумію жодного слова, ні жерти не купив, ні води. У них ресторану в поїзді немає взагалі. Там у купе сиділи якісь штрихи, по-нашому не рубають, щось запитували, я вдавав, що німець.

ШУСТРИЙ

В натурі? (*Дивиться на Гирю, потім на Чужу.*) Що ти їм там казав? Дас із фантастиш?

Чужа і Шустрий сміються.

ГИРЯ

(*Шустроуму*)

Бля, так за Батьківщиною сумую, що навіть тебе переносу спокійно. Не кажучи про неї. (*Киває в бік Чужої.*) Ти їй там влупив, у купе?

ШУСТРИЙ

А тобі що? Для кого цікавишся?

ГИРЯ

Ніхуйово ти влаштовуєшся, Шустрий. Халяви навколо тебе косяком. А сам же ні вкрасти, ні постерегти до пуття не можеш.

ЧУЖА

Ну, пацани, так, як ви, — це вміти треба, всю дорогу один з одного кров пити. (*Гирі.*) Та не бери близько до серця, ну не вийде у тебе мені присунути, подрочиш по мненію, у готелі. (*Шустрий сміється.*) Ти просто прикола не вивозиш.

* * *

Будиночок, на великому ліжку спить Малюк, лунає дзвінок, Малюк відкриває очі, за секунду підстрибує, у руці пістолет, швидко підходить до вікна і виглядає з-за стіни.

Упевнившись, що все нормально, йде відчиняти.

До кімнати заходять Гиря, Шустрий і Чужа. Вітаються, причому з Гирею і Шустрим Малюк обіймається.

МАЛЮК

Ну, привіт. Падайте поки, хто куди бачить. Помиємось, похаваємо — і треба їхати вже.

ШУСТРИЙ

Я на парашу, ледве дотерпів.

ГИРЯ

Але ні слова не сказав. Ти поляк, Шустрий? Всрамся не піддамся.

Шустрий заходить у туалет. Зачиняє двері, після чого дістає з кишені глушник і пригвинчує його до пістолета. Спускає воду — у цю мить пересмикує затвор, досилаючи набій у ствол. Спускає курок, притримуючи його пальцем, і, не ставлячи вальтер на запобіжник, стромляє його стволом у рукав плаща, ніби під пахву. Відчиняє двері і виходить з туалету. Він почав розуміти, що зараз відбудеться, і поводить себе дещо скуто, загальмовано.

Біля туалету стоїть Чужа.

ЧУЖА

Пусти, я теж хочу. (*Пошепки, потискаючи Шустрому руку.*) Не бзди нічого, зараз робити будемо.

Малюк, Гиря і Шустрий у кімнаті, заходить Чужа. Вона вмилає, зняла окуляри.

ЧУЖА

Очі чешуться під цими лінзами, потрібно зняти.

МАЛЮК

В Угорщині знімеш, до вечора будемо там.

ЧУЖА

Тут у мене інший план, Андрюхо.

МАЛЮК

Що у тебе інше? Який, на хуй, план?

ЧУЖА

Андрюхо, така справа, — не хочемо ми з вами їхати.

МАЛЮК

«Ми»? Хто «ми»? *(Дивиться на Шустрого.)* Ти що, Вася?

Шустрий підхоплюється і відстрибує до дверей, zarazом дістаючи пістолет.

ШУСТРИЙ

Тихо! Сидіти, як сиділи!

ГИРЯ

Захочай волину, придурок!

ШУСТРИЙ

Забийся, бик! Хто смикнеться — стріляю. Швидко підняли руки!

МАЛЮК

(піднімає руки, але не над головою, а просто простягає їх вперед, показуючи, що у них немає нічого)

Шустрий, подумай головою, що ти робиш! Тебе ця пацючиха прогрузила, так? Ти зовсім дурник, вона ж кінчена, попадеш з нею під кригу!!!

ШУСТРИЙ

Це моя справа, я сам обираю.

МАЛЮК

(заспокійливим тоном, розмовляє наче з дитиною)

Братило, ти ж її не знаєш. Це нерпа, її в клітці тримати потрібно, подалі від людей. Вона розповіла, як тут опинилась?

ШУСТРИЙ

Сказала. Її Рашпіль підставив, з чурками.

МАЛЮК

А те, що один чурбан крякнув, а другий назавжди калікою залишився — сказала? *(До Чужої.)* Ти їм що підлила замість клофеліну? Все місто трусили через тебе.

ЧУЖА

Андрюхо, не пизди багато та зайвого.

МАЛЮК

(до Шустрого)

Женю, ти хоч знаєш, за що її так прозвали? Ти фільми дивишся по відику?

У розмову втручається Гиря.

ГИРЯ

Вася, не жартуй так, поклади волину, і забудемо. Це вчора ти з нею нажерся, то пора й витверезитись.

ЧУЖА

Малюк, давай по суті. Ми заберемо вашу зброю і звалимо. Ну, скажеш Рашпілю, що не вдалось, що мене мусора

прийняли: паспорт фуфлижний викупили. Він тебе за це не вб'є.

МАЛЮК
(*ненависно*)

Слухай ти, гівномутко, ти коли-небудь вгамуєшся?

ЧУЖА

Давай гарапника. (*Гирі — гостро, покриком.*) Руки!!!

Гиря, який сидів на ліжку, падає на спину і дістає з-за пояса «чизетту», Шустрий стріляє двічі, Гиря стогне. Малюк перекатується на ліжку, в руці у нього пістолет, Шустрий стріляє до тих пір, поки не закінчуються набої.

Куля потрапила Малюку в обличчя, він одразу перестає рухатись.

Чужа підбігає до Гирі, вихоплює у нього пістолет.

ЧУЖА
(*до Шустрого*)

Дай волину!

Шустрий, який увійшов у стан заціпеніння, ступору, віддає їй пістолет і сідає на стілець. Він голосно дихає, відсапується, зблід.

Чужа дістає з Гиріного пістолета обойму, виклацує набої і заряджає в обойму від вальтера. Вона діє впевнено, руки не тремтять.

Перезарядивши пістолет, простягає його Шустрому.

ЧУЖА

На, добий дурня.

Блідий Шустрий знаком показує, що не може. Його починає нудити.

Чужа підходить до Гирі і стріляє йому в голову. Потім обходить ліжко і стріляє в Малюка.

Швидко обшукавши трупи, забирає гроші і документи, бере пістолет Малюка.

ЧУЖА

Женю, іди вмийся. Все нормально, ми скоро звалимо звідси.

Шустрий іде до ванної. Чужа дивиться услід Шустрому, в руці у неї пістолет, вона здіймає пістолет на рівень пояса, потім опускає.

* * *

Шустрий і Чужа у мікроавтобусі. Шустрий за кермом.

ЧУЖА

Женю, все у порядку. Не ти їх — то вони б нас.

ШУСТРИЙ

Все так вийшло... несподівано... я не збирався їх глушити.

ЧУЖА

Цей ідіот, Гиря, все через нього.

ШУСТРИЙ
(задумливо)

Ні. Малюк так просто не віддав би волину. І він на тебе дуже злий був. Не відпустив би тебе.

ЧУЖА

Що зроблено — те зроблено. Та вони самі ж... Ти кого завалив, Женю? Вагітну жінку? Чи дівчинку маленьку? На Малюкові скільки всього було? Не знаю, скільки він перебив у Чехії, але вдома тільки про п'ятьох баранів я знаю, уявляєш скільки ще? Так що радій, що не він тебе.

ШУСТРИЙ

Гиря теж красунчик. Одного разу стеріг баригу, у підвал ми його посадили, за борги. То приїздимо, а барига лежить і не дихає. Гиря нажерся, почав з'ясовувати, де той гроші заховав. Він їх усіх підвішував на мотузку, за наручники — і пиздив по годині, у рукавичках снарядних... Знаєш, що це таке?

ЧУЖА

(дивиться на Шустрого, потім сміється)

Женю, я жіночим боксом п'ять років займалась, в інтернаті секція була...

ШУСТРИЙ

В натурі? Варто буде якось поспарингувати кілька раундів.

ЧУЖА

Та хоч би й зараз, давай до лісу повернемо...

Сміються.

Ніч. Чужа і Шустрий в машині. Машина стоїть на майданчику відпочинку далекобійників.

ЧУЖА

Приїде фура, каміон — нам потрібен «Супутник». Я їх знаю, це Глухого фірма.

ШУСТРИЙ

На хуя вони нам потрібні?

ЧУЖА

Вони возять нелегалів у Європу. В'єтнамців, афганців, пакистанців. Усю нечисть.

ШУСТРИЙ

Як «возять»? Я думав, чорножопі пішки переходять кордон.

ЧУЖА

Там, у фурі, схованки. Підлога подвійна, сантиметрів сорок. Можна лягти. Тих набивається по тридцять чоловік. Ми з тобою вліземо.

ШУСТРИЙ

А вони повезуть?

ЧУЖА

Домовимось. Грошей дамо — повезуть. Чи їм не похуй, звідти везти чи навпаки. Все одно мусора знають — лаве отримують з кожної фури. Глухий зі звірями вирішував, вони там усім рулять.

ШУСТРИЙ

З тими, що на переході? Нахабні підораси.

ЧУЖА

Нахабні. Недовго їм залишилось банкувати, побачиш. Хуйнуть їх з переходу, надто вже солодке місце.

ШУСТРИЙ

Нам би ось так. Захопити перехід — і отримувати з усіх. Якщо що — кулю в око.

ЧУЖА

(ласкаво)

Досить гнати, Аль Капон... Якщо контрабандою схованку не завантажили, повезуть.

ШУСТРИЙ

Машину тут покинемо чи поїдемо, а біля кордону — до них?

ЧУЖА

Не тут. Проїдемо кілометрів п'ять, щоб мусора не зрозуміли, куди ми поділись. На стоянці залишити — допруть, будуть фури шмонати.

ШУСТРИЙ

Он «Супутник» заїжджає.

Два далекобійники, Чужа і Шустрий біля каміона, розмовляють. Водії роблять заперечливі жести.

Шустрий показує водію пачку доларів.

Ті радяться між собою, потім погоджуються. Шустрий і Чужа сідають у машину, їдуть, за хвилину фура рушає за ними.

Шустрий і Чужа лежать у схованці. Місця практично немає, дошки прямо перед обличчями.

ШУСТРИЙ

Блядь, як у домовині.

ЧУЖА

Ти бував?

ШУСТРИЙ

Так. Ми пожартували раз. Приїхали до похоронника, за грошима. А у нього прямо у бюро виставка домовин. Ну, залізли туди, поки Малюк з ним базарив. Тут прийшли якісь лохи, вінки купувати чи хуй його знає, що там у них. Ну, ми й повискакували з домовин, у лошиці однієї серце схопило... Але попустило, не померла, навіть «швидку» не викликали.

ЧУЖА

Ну і як у домовині?

ШУСТРИЙ

Як тут.

* * *

Кабіна каміона.

ПЕРШИЙ ВОДІЙ

Ти бачив, які пасажири?

ДРУГИЙ ВОДІЙ

Дивні. Пацан і дівка, а якісь непрости.

ПЕРШИЙ ВОДИЙ

Так везеш — і не знаєш кого. Та що за це може бути. Може, вони з ЦРУ?

ДРУГИЙ ВОДИЙ

Та яке там ЦРУ. ЦРУ все в уряді зараз. Ні хуя за них не буде. Бачив, скільки у них грошей?

ПЕРШИЙ ВОДИЙ

Тисяч десять. А може, й побільше, мабуть, тьолка заробила.

ДРУГИЙ ВОДИЙ

Пиздою заробила. А це підорчєня допомагало, вставляв, якщо не попадали.

Сміються.

ПЕРШИЙ ВОДИЙ

От у мене сусідка, блядь, я її іноді пойобую... То їздила до Німеччини, у Гамбург, в публічний дім.

ДРУГИЙ ВОДИЙ

Ну й чого привезла?

ПЕРШИЙ

Наколку привезла — з пизди змія виповзає.

ДРУГИЙ

Не дохуя.

ПЕРШИЙ

Вона у пані працювала. Пані Мішель. Фотографії показувала. У мене очі повилазили.

ДРУГИЙ ВОДІЙ

Що там таке було?

ПЕРШИЙ

Як у порнусі — батоги, всяке приладдя — диба, гирі якись... Светка в ошийнику, у наморднику, вся в синцях від батога.

ДРУГИЙ

Оце так... І вийде ж, сука, за когось заміж, буде з себе целку корчити.

ПЕРШИЙ

Прикинь, фотки чоловік знайде.

* * *

Чужа і Шустрий.

ЧУЖА

Не сумуй, Женю. Хочеш, я тобі вірші почитаю?

ШУСТРИЙ

Давай, якщо прикольні.

ЧУЖА

Мне не обидно, я совсем не стерва,
Но раз назвали — видимо, похожа.
На репутацию не стоит тратить нервы,
Для всех не станешь одинаково хорошей.
И легче от козлов услышать «сука»,
Чем целовать они мне будут руки.

ШУСТРИЙ

Прикол. Ти сама написала?

ЧУЖА

Так, ще в інтернаті. Я бухала, потім гвинтом двигалась, потім з'їбалась з інтернату. Я, до речі, відмінницею була.

ШУСТРИЙ

Давай ще вірші.

ЧУЖА

А я залепить и по роже могу
И смогу отвечать за базар.
Терпеть ненавижу, когда лезут в пизду,
Не глядя при этом в глаза.

Вчера кувыркалась, сегодня — хуйня,
С трудом отрываю башку от постели.
Обидно — бухаешь каких-то три дня,
А после трезвеешь неделю.

Но я не жалуясь, и на хуй ту печаль —
Жалеть о времени, когда себя не жаль.
Я стих напишу, как меня заебало
Всю жизнь зарабатывать деньги и баллы,

И бедный помрет, и отъедет богатый,
Но помнят лишь тех, кто не склеился гадом.
Но если б жизнью дали хоть бы две,
Одной бы я рискнула за лавэ, —

це я давно написала, не розуміла тоді, що потрібно не про два життя мріяти, а одним скористатися.

ШУСТРИЙ

Ні хуя собі, Анжела, ти поетеса, я таких віршів не чув ніколи. Різких таких.

ЧУЖА

Я їх не пишу. Мені диктують.

ШУСТРИЙ

Хто?

ЧУЖА

Та хуй його знає. Голос якийсь. Рідко зараз вірші диктує. *(Зненацька ледь підводиться, дивиться на Шустрого.)* Він і без віршів приходить. Зараз переважно без віршів. Підказує інколи.

ШУСТРИЙ

Ну і чого він тобі підказав?

ЧУЖА

Що ти дарма усе лаве засвітив. Приготуй волину.

* * *

Кабіна каміона.

ПЕРШИЙ ВОДИЙ

Слухай, Миколо, а може, перевеземо цих та у лісі й розвантажимо за гроші?

ДРУГИЙ ВОДИЙ

Сопляку дати по їбалу — він з переляку зустріся.

ПЕРШИЙ ВОДІЙ

До ментів вони не підуть, раді будуть, що ми їх не здали...

ДРУГИЙ ВОДІЙ

Давай! Що ж це за хуйня якась — ішачиш, зі шкіри рвешся, під строком ходиш, а якийсь сопляк з курвою в кишені квартиру носить...

ПЕРШИЙ ВОДІЙ

Давай зробимо, гроші самі до рук йдуть.

* * *

КПП на кордоні. Багато поліції, біля будки пропускнуго пункту на дощі оголошень висять фотороботи Малюка, Шустрого, Гирі і Чужої.

Поліцаї і прикордонники з автоматами, у касках та бронжилетах.

Фура «Супутник» проходить контроль.

Звір, котрий шепотів молитву, коли пацани викинули у багно вінок дорогою до Чехії, дивиться на фуру, потім пере-смикує плечима, немов потрапив у порив крижаного вітру.

Ліс, водії виходять з кабіни, у одного в руках монтировка, у другого ніж.

Перший водій відчиняє кузов, возиться всередині. Голос другого водія: «Вилазь, приїхали, потяг далі не йде».

З кузова висаджуються Чужа, Перший водій і Шустрий. Шустрий розминає плечі. Присідає.

ЧУЖА

Де це ми? Не схоже на місто. У нас гір немає.

ПЕРШИЙ ВОДІЙ
(до Шустрого)

Годі зарядкою займатись. Давай гроші.

ШУСТРИЙ

На хуя вони тобі, чорту? Корову купиш?

ДРУГИЙ ВОДІЙ
(замахується монтировкой)

Ану не пизди ні хуя, синок!

ЧУЖА

Гей ви, бляді!

Перший водій повертається, бачить Чужу з «чизеттою» у руках.

ПЕРШИЙ ВОДІЙ

Не зрозумів?!

Чужа стріляє, одночасно з нею стріляє Шустрий.

Кабіна каміона, Шустрий за кермом.

ЧУЖА

Цих теж дарма?

ШУСТРИЙ

Ні, не дарма. Ні хуя собі бики борзіють — братву штопорити.

ЧУЖА

Блядь, все життя так. Життя — боротьба. Або ти, або тебе.

ШУСТРИЙ

Самі нарвались, чорти кляті.

ЧУЖА

Цю машину кинути потрібно. Поїдемо на потязі додому.

ШУСТРИЙ

Он щось світиться, місто якесь.

ЧУЖА

Там і зійдемо. А машину місцеві спиздять — тут народ толковий, не встигнемо залишити, як піде. Добре, що чортів там прикопали, а то б отримав хтось фуру з начинкою.

ШУСТРИЙ

Блядь, ну ти й гониш. «З начинкою»...

ЧУЖА

Ну так. Типа фарширована.

Сміються.

* * *

Нарада у поліції.

ГЕНЕРАЛ

Отже, доктор Новотний, які новини по справі росіян?

НОВОТНИЙ

Словаки повідомили — двох росіян знайшли вбитими у motel біля Братислави. Це наші — ватажок і ще один бандит.

ГЕНЕРАЛ

Чудово, а решта де? Там жінка ще була, не помиляюсь?

НОВОТНИЙ

Поки ніде не засвітились.

ГЕНЕРАЛ

Думаю, що й не засвітяться. Вони вже у себе.

НОВОТНИЙ

Цілком можливо. Накажете змінити режим розшуку?

ГЕНЕРАЛ

Так. Не варто тратити на розшук надто багато сил. Чим добрі росіяни — вони самі вирішують ті проблеми, що повинна вирішувати поліція. Ви мене зрозуміли, докторе Новотний?

НОВОТНИЙ

Так точно.

ГЕНЕРАЛ

Хоча висновки буде зроблено, і на самому верху. Зникнення небезпечного злочинця, вбивці, з заручницею, зі зброєю...

НОВОТНИЙ

Ми тут з'ясували дещо — вона не заручниця, а скоріше спільниця. Ця банда приїхала сюди евакуювати її, а не викрасти, як ми припускали на початку. Ми повідомили українців і росіян.

ГЕНЕРАЛ

Не важливо. Заручниця, спільниця, свідок — це все одного поля ягоди. А росіяни й українці навряд чи допомо-

жуть — у них самих там мало не громадянська війна, повний розвал. Словаки перешлють нам трупи для впізнання?

НОВОТНИЙ

Так, гільзи й кулі теж.

ГЕНЕРАЛ

Ну, маю надію, вони співпадуть з нашими...

НОВОТНИЙ

Впевнений, що співпадуть.

ГЕНЕРАЛ

Коли я був старшим інспектором, ми сперечались на пиво. Щоправда, не з генералами. Не затримую вас більше.

Новотний вклоняється і йде геть.

* * *

Рашпіль їде в машині, це іномарка, «Мерседес-124», за кермом водій, на передньому сидінні охоронець. Охоронець і водій схожі, крупні молодики, коротко стрижені. Усі в чорних пальтах. Проміж передніми сидіннями розташований телефонний апарат. Це велика «Нокія» або «Моторолла», напівстаціонар, зі слухавкою на витому шнурі.

Дзвінок. Охоронець знімає слухавку, слухає, що йому кажуть, потім передає слухавку назад, Рашпілю.

ОХОРОНЕЦЬ

Васю, це тебе.

РАШПІЛЬ

Зрозуміло, що мене. Хто?

ОХОРОНЕЦЬ

Хуй знає, не сказав.

РАШПІЛЬ

Блядь, тупий... *(Бере слухавку.)* Говори... Так, зрозумів... Зрозумів... А ця мандавошка де? Блядь, а хто знає? Ти що, з газет мені будеш переказувати? Блядь, Карась, ти в натурі вже ні хуя не можеш... Суко, то дізнайся, дізнайся, що там... Гаразд. Розхід поки.

Рашпіль передає слухавку охоронцю, мовчить кілька секунд. Потім згадує щось і продовжує нотацію. *(Охоронцю.)* Ти, Васильку, мене хуй знає з ким не з'єднуй, я тобі не телефон довіри!!! Запитувати потрібно, хто телефонує, може, він на хуй не потрібний, а ти, не розглянувшись, слухавку тикаєш...

ОХОРОНЕЦЬ

Чуєш, Рашпіль, я ж не секретар. Дзвонить і дзвонить...

РАШПІЛЬ

Блядь, ти що, не зрозумів?

ОХОРОНЕЦЬ

Та гаразд, зрозумів. Не сипи так.

РАШПІЛЬ

Гаразд, блядь, один хуй з тебе секретар не вийде. Іншим разом фільтруй. *(Рашпіль засмучений, пригнічено дивиться у вікно, несподівано звертається до водія.)* Давай повертай. Поїхали на дачу.

Водій змінює смугу руху, потім раптово перерізує осьову і їде у протилежному напрямку.

ОХОРОНЕЦЬ

(дивиться у дзеркало, розташоване
на козирку від сонця)

Он, мусора за нами рвонули, тільки мигалку не увімкнули.

РАШПІЛЬ

Яка машина?

ОХОРОНЕЦЬ

Біла «шістка». Вона від ранку їздить, вона і ще «дев'ятка» чорна.

РАШПІЛЬ

Виїдемо на трасу — відірвемось. Зателефонуй до Федора і Китайця, нехай за дві години будуть на дачі.

Дача Рашпіля. Насправді це не дача, а великий сільський будинок із силікатної цегли, двоповерховий. На подвір'ї горить мангал, смажаться шашлики, біля мангалу гріються пацани, у двох в руках дробовики. У будинку за столом сидять Рашпіль, Федір і Китаєць.

Федір схожий на Малюка, кремезний чолові'яга, з поламиними вухами, судячи з комплекції — борець. Китаєць — дрібний, рухливий, майструє з пляшки води бульбулятор, простромлює фольгу булавкою.

РАШПІЛЬ

Тут така справа, пацани. (До Китайця.) Та відклади ти трубу, спочатку справа, блядь!

Китаєць одразу ж перестає метушитися.

РАШПІЛЬ

Тут мені дзвонили. Звідти. Коротше, нема більше нашого Малюка.

Федір присвистує, Китаєць мовчить, не змінюючи виразу обличчя.

РАШПІЛЬ

Так, ось так. Малюк на що бувалий був, а, очевидно, на хуй сів. Майте на увазі, так з кожним може статися.

ФЕДІР

А хто, що — невідомо?

РАШПІЛЬ

Невідомо. Його і там ще одного пацана, я його не пам'ятаю. Чи Груша, чи якось так.

КИТАЄЦЬ

Гиря.

РАШПІЛЬ

Точно. Гиря. Та хуй з ним. Коли їбанули — значить, так і треба. Фраєрюги... Їздили вони за однією тварюкою. Чужа, чули?

ФЕДІР

Чули. Навіть кілька разів вона мені підвернула. Давно, правда, не бачив її від весни.

КИТАЄЦЬ

Це Бабая сестра. Мутна, така вже, точно що тварюка. Але здібна, багатостатниця — де наїбати не вийшло, вона

спиздить, а то й по розбою, чув, кілька разів виступала. А як зовсім голяки — так і відсмокче за лаве, не погребує. Двигалась гвинтом, як собака.

РАШПІЛЬ

Вона там потрапила в маргарин, я відправив Малюка, виручити, а він, замість того щоб з нею повернутись, там під роздачу попав. Коротше — один у чехів, у мусорів, поранений, Малюк і цей Гиря під кригу потрапили. А от де Чужа і ще один Малюка пацан — незрозуміло.

КИТАЄЦЬ

У мусорів.

ФЕДІР

Або з'їбались під шумок.

РАШПІЛЬ

Гадати не будемо. От що потрібно зробити. Чужу шукати безглуздо — у неї ні кола ні двора, була бабка, та крякнула. А от пацаня, що пропав, — домашній, мама-тато є. Так що треба посадити когось під будинком у цих мами-тати. Діти люблять маму, гроші там зберігають, ще що. Не знаю, що там вийшло, — але могла вона намовити фраєрка замочити Малюка і другого. Малюк до своїх мав довіру, а дарма. Це у нього від армії, від війни — свої, чужі...

КИТАЄЦЬ

Мої доглянуть за будинком. Адресу давай.

РАШПІЛЬ

Адресу потім, я поки не знаю, пацани дізнаються — подзвонять. Федір, — тепер ти. Збери бригадку, три-чотири

пацани. Щоб завжди вкупі були, на хаті десь. Із залізом. Як тільки подзвонять, щоб одразу їхали й робили. По можливості — живими, а ні — то й хуй з ними, нехай роблять глушняк. Зрозуміло?

ФЕДІР

Зрозуміло. Сьогодні вже будуть готові.

РАШПІЛЬ

Може, Чужа і фраер у мусорів, не знає ніхто, але чуйка у мене така, що з'являться вони тут, і скоро. *(До Китайця.)* Ти зробив трубу? Панькався, панькався, а ще не готово! Васильку, шустршим потрібно бути!

Китаець сміється, після чого швидко майструє бульбулятор. Рашпіль дістає камінь креку, розпалюють, курять.

РАШПІЛЬ

(зміненім голосом)

Федьку, тобі не пропоную, ти спортсмен, раптом сподобається. Ви, спортсмени, швидко помираєте від цієї хуйні, швидко... Усі швидко... Тільки спортсмени швидше... Стометрівку, блядь...

* * *

Купе потягу, порожнє. У купе Чужа і Шустрий. На столику пляшка коньяку, закуска, вода... Шустрий і Чужа підпиті.

ЧУЖА

(продовжує фразу)

...І буде скоро тут повний пиздець, ні хуя нормального не залишиться.

ШУСТРИЙ

Та й не було ніколи ні хуя. Я давно хотів за кордон з'їбати-ся, не знав як.

ЧУЖА

За кордон без лаванди нехуй і пхатися. Їм своїх лохів подіти нікуди. А у нас є цінності. От послухай... Мені один жид розповів, башня у нього варить — будь здоров.

ШУСТРИЙ

Він хто?

ЧУЖА

Бізнесмен, м'ячик.

ШУСТРИЙ

Та що барига може розуміти...

ЧУЖА

Женю, вони краще від нас розуміють. Він казав — у нас дві речі можна продавати. Землю й тьолок. Землю ще німці вивозили, і тьолок теж, на роботу, а німці розуміють, що скільки коштує.

ШУСТРИЙ

А сам він що возив?

ЧУЖА

Землю. Глину в Чехію, сральники і раковини робити. Ешелонами, блядь.

ШУСТРИЙ

Уматовий штрих. Він зараз де?

ЧУЖА

Звалив до Америки. Шкода, хороший був мужик. Лаве мені давав часто, коли я двигалась... Їбати й не просив, розумів мене.

ШУСТРИЙ

От його б потрусити. Ешелонами, на хуй...

ЧУЖА

Не вийде. Та гаразд, не суть. От дивись — гарні тьолки — куди їдуть?

ШУСТРИЙ

За кордон.

ЧУЖА

Вірно. Чув, напевне, — «відтік мізків»?

ШУСТРИЙ

Якщо з «чизетти» кілька разів у башню — не відтік, а виліт буде.

ЧУЖА

Та не жартуй, послухай. Так ось — розумні звідси зйобуються, красиві — теж. Що залишиться? Хуйня залишиться. От за двадцять—тридцять років народ страшний буде, та й лоховський, до упору. Чорти одні залишаться, і мусора над ними.

ШУСТРИЙ

Мусора теж чорти. Чорти над чортами і чортами поганяють.

ЧУЖА

Здається мені, Женю, тобі годі вже пиячити. Третя пляшка за півдня.

ШУСТРИЙ

Та хуйня, все нормально. Це я щоб не спати.

ЧУЖА

Спати потрібно. Лягай, мабуть.

ШУСТРИЙ

Боюсь.

ЧУЖА

Чого? Що не прокинешся?

ШУСТРИЙ

Приходять вони. Малюк, далекобійники. Гиря ще не приходив. Зате Яків Топорчек снівся.

ЧУЖА

А це хто ще?

ШУСТРИЙ

Хуй знає. Страшний такий. На павіана схожий, морда чорна, з підпалинами коричневими. Як у собаки.

ЧУЖА

З мордою — це знаєш хто? Князь світу. Він рідко приходить. Знайомився, напевне. А решта — пройде. Пройде. Спочатку завжди приходять, як живі, а потім жовтими робляться. І видно крізь них. Як через каламутну воду.

ШУСТРИЙ

Ти звідки знаєш?

ЧУЖА

Малюк розповідав. Давай лягай, нам виходити скоро.

ШУСТРИЙ

Вже приїхали?

ЧУЖА

Ні, не приїхали. Приїдемо. Спи.

ШУСТРИЙ

Ляж зі мною.

ЧУЖА

За мамкою скучив, Женько? *(Лягає з Шустрим, засинають.)*

Чужа і Шустрий у купе. Вони одягнені, сидять «у готовності».

ЧУЖА

Підїздимо. Тепер так, Женю, нам треба швидко все зробити — їбанути жида з обцаком, потім звалимо з міста, будемо паспорти робити, потім візи. Це мінімум три місяці. Потрібно машину дістати зараз, не пижджену. Є у тебе знайомі з машиною? Тільки щоб у Рашпіля не працювали?

ШУСТРИЙ

Був один пацан, подзвонити йому треба. Він на машину собі заробив і звалив з бригади. Потім приходив, просився,

Малюк сказав, щоб духу його не було, а то машину заберемо. Гроші закінчились, а жити ж потрібно. Грачував, здається, таксистом став.

ЧУЖА

Подзвониш йому з вокзалу. Там з бабками домовимось, знімемо хату. Заночуємо, а потім поїдемо, я одне місце знаю, дебаркадер, минулу зиму там жила.

ШУСТРИЙ

Я телефон не пам'ятаю. Треба додому заїхати, там старий записник, я у тьолки жив, речі всі в батьків.

ЧУЖА

Ти що, зовсім кушовий? Яке «додому», які «батьки»? Ти помер, розумієш, помер у Чехії! Немає тебе більше, немає й батьків!

ШУСТРИЙ

Чуєш, Анжела, а чого ти наїздиш? Кушовий, блядь. Ти мені хто?

ЧУЖА

Блядь, Женю, не буксуй! Ти ж Шустрий, міркувати потрібно швидко. Чекають нас там, у батьків.

ШУСТРИЙ

Хто? Мусора?

ЧУЖА

Хто завгодно! Думаю, не мусора, а волейоби рашпільські. Але й мусора можуть будь-якої хвилини.

ШУСТРИЙ

То що робити?

ЧУЖА

Їбашити Рашпіля за обзак і валити. А телефон по довідці узнаєш. Ти прізвище знаєш цього таксиста?

ШУСТРИЙ

Знаю. Ми боксом разом займались.

ЧУЖА

От і заїбись.

(Поїзд зупиняється, Шустрий і Чужа беруть валізи і йдуть до виходу, більше не розмовляючи.)

У машині Чужа, Шустрий і Таксист. Поганяло, придумане Чужою, — пристало, принаймні, Чужа і Шустрий називають невдалого бандита Таксистом. Вулиця забудована багатопверховими будинками, одразу за рядом висотних будинків — приватний сектор, добротні цегляні будинки, типової забудови, такі будували після війни, з крутим скатом даху і круглим слуховим вікном, «фінські будинки». Високі парканни, собаки на подвір'ях — тут живуть не «нові росіяни», а старі, але такі, що за будь-якої влади будуть тут жити, — місце населення, міщани.

ЧУЖА

Таксист, повернеш — протягни вулицею, там буде прохід між будинками. Провулок. Нам туди потрібно, причому так, щоб не викупили.

ТАКСИСТ

Не викуплять. Я на «Ниву» багажник учора прикрутив, номери у мене не міські. По дорученню машина.

ШУСТРИЙ

Таксист, ти балакав з Пузирем?

ТАКСИСТ

З приводу?

ШУСТРИЙ

Не хоче він попрацювати?

ТАКСИСТ

Чесно сказати — забув. Заморочили мені голову вдома, забув.

ЧУЖА

Хуйово. Що ж ти такий ніякий?

ТАКСИСТ

Шустрий, а хулі твоя тьолка вийобується? Мало того, що з нами поперлася, ще й масть тут намагається тримати.

ШУСТРИЙ

Та не гони... Вірно вона тобі сказала. Просили ж тебе побазарити з Пузирем.

ТАКСИСТ

Ну, забув, то хулі з того? Сьогодні перетру з ним.

ЧУЖА

Дивіться! Он, бачите, «Опель» жовтий? Вбите корито. Це наш клієнт виїздить.

ТАКСИСТ

Блядь, звідки лаве, якщо на такому корчі їздить? Ні хуя не плутаєте?

ЧУЖА

Не плутаємо. Валимо звідси. Клієнт удома живе, нікуди не поїхав. Тепер мене підвезіть у центр, а самі назад сюди повернетесь, години до сьомої. Подивитесь, коли він заїде додому.

ШУСТРИЙ

О сьомій темно, можемо і проморгати.

ЧУЖА

Не продрочіть. Він мало того що жид, та ще й чорт — антена вночі неонам блимає, фіолетовий колір...

Сміх.

* * *

Бар у підвальному приміщенні, темно і незатишно. У дальньому кутку столик, за ним сидять Чужа і охоронець Рашпіля.

ОХОРОНЕЦЬ

Я не зрозумів: ти всерйоз пропонуєш діда виконати?

ЧУЖА

Не жартую. Старий підор вже заїбав усіх. Обкуриться, навирішує питань, а потім пацани один одного хулярять.

ОХОРОНЕЦЬ

Є таке діло. Ну а потім що?

ЧУЖА

Я тобі не виконати пропоную. Ти маякни, куди й коли.
Дід іноді їздить у якихось справах, нікому не каже.

ОХОРОНЕЦЬ

Ну і?..

ЧУЖА

Ти у нього який охоронець?

ОХОРОНЕЦЬ

В смислі?

ЧУЖА

Миколо, не тупи. За рахунком?

ОХОРОНЕЦЬ

Ну, я двох знав.

ЧУЖА

А я трьох. І де вони всі?

ОХОРОНЕЦЬ

Хто де.

ЧУЖА

Ні хуя. Усі в могилі. Ти теж хочеш?

ОХОРОНЕЦЬ

Так це ж не Рашпіль їх валив. Співпало так.

ЧУЖА

Співпало! Дохуя збігів. Та ладно. Отримаєш двадцять штук.

ОХОРОНЕЦЬ

А у тебе є таке лаве? Розводиш, як завжди. Тільки я не лох.

ЧУЖА

Побачиш. Післязавтра мають приїхати люди. Все у них. Це ж не я його хочу зробити. Людям заважає.

ОХОРОНЕЦЬ

Що за люди?

ЧУЖА

Нормальні люди. Звірі, правда, але хуй з ними.

ОХОРОНЕЦЬ

Давай так: буде у тебе лаве — побачимось, дотремо. А поки, ти не ображайся, але базару з тобою по суті нема.

ЧУЖА

На ображених воду возять. До речі, Миколо, а знаєш, що на тих, хто образив, возять?

ОХОРОНЕЦЬ

Хуй його знає. Це прикол? Камінці, мабуть.

ЧУЖА

Прикол. Вогонь на них возять. Гаразд: через кілька днів з'явлюсь, будуть звірі з лаве...

ОХОРОНЕЦЬ

Якщо все, як ти кажеш, — я б його і виконати міг. За десятку зверху.

ЧУЖА

Та є кому виконати. Ти потім краще у дерибані господарства візьми участь. Можливо, і я як-небудь притулюсь. Все, успіхів!

ОХОРОНЕЦЬ

Фарту і масті... Що там Бабай?

ЧУЖА

Та хуй знає — сидить. А так — не дізнавалась ще, немає часу.

Чужа встає і йде, охоронець залишається сидіти у цілковитій темряві.

* * *

Вулиця, приватні будинки. Вечір. Перегородивши дорогу, стоїть «Нива», на домкраті. Таксист возиться біля неї, робить вигляд, що замінює колесо.

Світло фар, на жовтому «Опелі» під'їздить Жид.

ЖИД

(не виходячи з машини, кричить у вікно)

Гей, Вася, ти кращого місця не знайшов?

ТАКСИСТ

Та блядь, гайки прикипіли, не можу відкрити.

ЖИД

Ти дурень, бля, підняв на домкрат, а потім відкручуєш...
Зовсім лох?

ТАКСИСТ

Та заткни пельку, дядю! Не вистачало ще, щоб кожна пизда пащу роззявляла.

*Жид розчиняє дверцята і вистрибує,
в руці у нього гумовий кийок.*

ЖИД

Що ти сказав, чорт?! Кому ти сказав?! Ти мені це сказав?!

З-за «Ниви» вибігає Шустрий і ще одна людина, Пузир. Шустрий швидко, одним стрибком, скорочує відстань і б'є Жида в підборіддя.

Жид падає обличчям уперед, це чистий нокаут.

Таксист знімає «Ниву» з домкрата, відчиняє дверцята, видно Чужу, яка сидить на місці водія. В руці у неї вальтер з глушником.

ЧУЖА

Вантажте його в «Опель», і пішли.

Шустрий з Пузирем заштовхують Жида, що не прийшов до тями, на заднє сидіння, Шустрий сідає за кермо «Опеля».

* * *

Підвал будинку, заставлений ящиками із запчастинами до іномарок, товаром. Шустрий, Пузир і Таксист.

Пузир і Таксист перебирають ящики, напівголосно перемовляються, декотрі запчастини кладуть у валізу.

Вони не втручаються до розмови Шустрого і Жида.

Зв'язаний і побитий Жид сидить на підлозі біля стіни.

ШУСТРИЙ

Де лаве?

ЖИД

Ви все забрали, нема ні хуя.

ШУСТРИЙ

Не пизди, тварино. Це буттер, те що ми взяли. У тебе ще є.

ЖИД

Немає ні хуя. Слухай, ну взяли гроші — йдіть. Я не буду кидати заяву. Йдіть, у мене все у товарі, беріть, що потрібно, — і залишіть мене у спокої. Ви не розумієте, пацани, я ж не без господаря... Сам сімку ішачив, мене люди знають...

ШУСТРИЙ

Ні, це ти не розумієш. Ми тебе замочимо у цьому підвалі. І цих (*мотає головою догори*), твоїх.

ЖИД

Та люди ви чи ні? Нема у мене нічого, все у товарі.

ШУСТРИЙ

Тепер слухай, сука. Рашпіль... Общак... Де?

ЖИД

Не розумію, про що ти.

ШУСТРИЙ
(Пузирю і Таксисту)

Ану допоможіть. Та годі пакуватись, ви! Тут лох не розуміє.

*Пузир і Таксист залишають валізу
і підходять до Жида.*

ШУСТРИЙ
(помахуючи кийком)

Давай його їблом у підлогу. І черевики зніміть. Прикол є — скільки разів витримаєш, якщо по п'ятках, га, лошиця?

* * *

Дебаркадер. Шустрий, Чужа і Таксист виходять з машини і переходять трапом на облавок.

Приміщення всередині дебаркадера, двоспальне ліжко, умеблювання не розкішне, але несподіване для стоячої на приколі баржі.

Очевидно, це якась кімната відпочинку для начальства, все оформлено у совковому стилі, шпоновані панелі на стінах, дешевий посуд, під кришталь, фотографії рибалок з уловом на стінах.

Шустрий відкриває валізу і вивалює гроші на стіл. Ваговита купа доларів, якщо рахувати кожную пачку за десять тисяч, — то тисяч триста—п'ятсот.

ШУСТРИЙ

Ніхуйово попрацювали.

ЧУЖА

Так. Тепер борги віддати — і валимо.

ТАКСИСТ

Які борги? Не зрозумів ні хуя, кому я винен?

ЧУЖА

Поки нікому. Будеш пиздіти — будеш винен.

ТАКСИСТ

Блядь, курко, ти фільтруй базар! Пиздять менти, радіо і ти.

Чужа, не кажучи жодного слова, різко б'є Таксиста прямим ударом у підборіддя, він падає, але не вперед, а назад, нокдаун, намагається підстрибнути.

Шустрий не втручається у те, що відбувається, тільки дивиться.

Таксист, що підстрибнув з підлоги, бачить «чизетту», спрямовану йому в живіт.

ЧУЖА

Ти, бик... Тебе взяли у ділюгу, ти таксист. Вірно Малюк тебе хуйнув, одразу побачив скнару. Пузир розумніший. Ще слово пизднеш, — увалю. Зрозумів, хуй?!

Таксист дивиться на Шустрого, той мовчить.

ТАКСИСТ

Блядь, ну й постанова у вас у бригаді. У звірів і то простіше.

ЧУЖА

Ти зрозумів чи ні?

ТАКСИСТ

Зрозумів.

ЧУЖА

Тепер, щоб краще зрозумів, — отримаєш десятку. І Пузир десятку. Ніяких часток, що ви там собі нашифрували. Сьогодні ночуєш тут, з нами.

ШУСТРИЙ

Васю, вона має рацію. Якби не вона, ми б цього лаве не підняли. А хочеш з нами до кінця йти — тоді інша справа. Отримаєш більше, а так, з ділюги — по десятці на рило. Ми з нею теж по десятці візьмемо.

ТАКСИСТ

А решту куди?

ШУСТРИЙ

Брата її потрібно викупити. Під розстрілом він.

ТАКСИСТ

Бля, ну на хуя було такий цирк влаштовувати. Я ж при поняттях, сказали б — і все. На святе я завжди віддам останнє, Шустрий, ти ж мене знаєш...

ЧУЖА

Ну, тепер і ти мене знаєш. Гарзд, не мни жало, всяке буває поміж своїми. Зроби, Васю, заточку простішу, все нормально.

* * *

Чужа, Шустрий і Таксист у машині.

ЧУЖА

Шустрий, хочеш на батьків своїх подивитись?

ШУСТРИЙ

Ну?

ЧУЖА

(до Таксиста)

Давай до Шустрого, тільки далеко на подвір'я не заїзди, подивимось спочатку.

Двір, типові багатоповерхівки, околиця міста, гетто.

ЧУЖА

Шустрий, он бачиш, стоїть «дев'ятка» біля дитячого садка? Давно стоїть, сніг сліди замів, а у машині люди. Бачиш — якийсь лох палить. От тобі й батьки. Піди додому, чайку попий...

ШУСТРИЙ

Гаразд, якщо валимо з міста — треба останні вітання передати. Дай волину!

Чужа простягає Шустрому вальтер і глушник. Шустрий швидко приєднує глушник і виходить з машини.

* * *

Чужа і охоронець Рашпіля сидять у барі.

ОХОРОНЕЦЬ

Ну що? Знайшла лаве?

ЧУЖА

Знайшла.

ОХОРОНЕЦЬ

Якраз вчасно. По-моєму, Рашпілю пизда і так прийде.

ЧУЖА

Що, з крека на геру пересів?

ОХОРОНЕЦЬ

Та не жартуй. Учора якись безпредельні морди в'їбали Жида, вимели грошей. Рашпіль як дізнався — на гівно зійшов. Жиду сам їбало набив, той і так ледве живий.

ЧУЖА

Та хуй з ним, з баригою. Через це пизда, чи що?

ОХОРОНЕЦЬ

Ти не в'їздиш. Там лаве було Рашпіля. Хтось зі своїх набій дав.

ЧУЖА

Хуйня, звичайно, але приємно.

ОХОРОНЕЦЬ

І двох підстрелили, Китайця пацанів.

ЧУЖА

Ну й що з того?

ОХОРОНЕЦЬ

Вони там штриха одного стерегли, а тут ззаду по машині почав хуярить. Поранив обох, у реанімації лежать. Один ходити не буде — в хребет попали. Ззаду зайшов якийсь, і волина з глушником — ніхто й не рюхнувся.

ЧУЖА

Зрозуміло. А що за штрих?

ОХОРОНЕЦЬ

Я справ не знаю, але Рашпіль взагалі став чорний, ні з ким не базарить.

ЧУЖА

Ну, справа така. Дивись, знаєш дохуя, — як би він тебе перед війною не злив.

ОХОРОНЕЦЬ

Чесно сказати, тільки через це я з тобою і базарю. Я подумав, подумав, в натурі, усі переді мною якось дивно загнулись. Вірменин взагалі не пив горілку, а отруївся паленою. Ну на хуй йому паленка, міг коньяку накотити — на собі не економив. Ну й решта теж дивно.

ЧУЖА

(сухо, бажаючи закінчити цю розмову)

Ось лаве *(показує дві пачки)*.

ОХОРОНЕЦЬ

Завтра сходняк буде. Лише старші, бригадири. У магазині, в «Русалці». Там два виходи, один у прохідняк. Рашпіль завжди туди виходить, решта — через торгову залу. Машина у дворі стоятиме, у сусідньому. Гриня чекає завжди в машині. Ми до машини вдвох іти будемо.

ЧУЖА

Гаразд. Як почнеться — зразу падай на землю, стріляти не будуть. Маю на увазі — по тобі.

ОХОРОНЕЦЬ

Хуя. Нехай стріляють, я в бронику. Падати не буду, це лишаковий рух. Я у відповідь стрільну кілька разів, якщо по мені не будуть стріляти, я цілитись не буду, а якщо попадуть, — нехай нарікають на себе, буду прицільно.

ЧУЖА

Домовились. Усе буде нормально, ти живий потрібен. Як усе закінчиться, тебе приймуть мусора, май на увазі. То ти одну десятку їм віддаси, через п'ятнадцять діб вийдеш. Потім — вийду на зв'язок. А десятку тобі повернуть, що мусорам піде.

ОХОРОНЕЦЬ

«Повернуть»... Може, додадуть?

ЧУЖА

(сміється)

Ну так... Прокурор додасть. Не знала, що ти гуморист.

ОХОРОНЕЦЬ

Давай лаве.

ЧУЖА

Тримай, братило.

ОХОРОНЕЦЬ

Не боїшся, що я профуфлив?

ЧУЖА

Ні.

ОХОРОНЕЦЬ

Тоді все.

ЧУЖА

Успіхів, броненосцю.

Чужа і Шустрий, на дебаркадері, у ліжку. Коньяк, їжа з валютного магазину.

Шустрий наливає собі коньяк у тоненьку склянку.

ЧУЖА

Все, Женька. Можемо валити звідси.

ШУСТРИЙ

Поїдемо. Ти з мусорами домовилась за Артура?

ЧУЖА

Вважай, домовилась. Ну, вони й зарядили...

ШУСТРИЙ

Скільки?

ЧУЖА

Мільйон.

ШУСТРИЙ

(сміється)

Таких грошей не буває. У Рашпіля і то лише триста тисяч було.

ЧУЖА

Бувають такі гроші, і такі ціни бувають. У прокурорів бувають, у мусорів. У жирних клопів бувають. Рашпіль — дрібнота.

ШУСТРИЙ

То що робитимемо?

ЧУЖА

Є спосіб. Рашпілю я на хуя потрібною була?

ШУСТРИЙ

Бабая пресонути. Щоб мовчав.

ЧУЖА

Вірно. А на хуя мовчати?

ШУСТРИЙ

У якому сенсі? По поняттях. Не можна людей втусовувати.

ЧУЖА

Звичайно. А якщо Рашпіля не буде?

ШУСТРИЙ

Як «не буде»?

ЧУЖА

Як всіх. Тобто можна у зізнанку іти. Отримати десятку. Ну, доплатити потрібно буде у суді. Не мільйон, сто тисяч.

ШУСТРИЙ

Ого! А як зробимо?

ЧУЖА

Та просто. Завтра увечері буде він в одному дворі йти. З охоронцем. Охоронець лох, стріляти не вміє.

ШУСТРИЙ

Прямо-таки. Все у тебе просто, всі лохи.

ЧУЖА

Ти зі мною зв'язався — жалкуєш? Став багатим. Зробимо — розділимо порівну двісті штук. Звалимо за кордон, поживемо там, як люди.

ШУСТРИЙ

Сняться мені, Анжело... З тієї пори — сняться пацани. Малюк сниться.

ЧУЖА

Якби ти не такий шустрый був, ти б йому снівся. Та й я. Тільки не удвох, а у компанії, кордебалетом витанцьовували б.

ШУСТРИЙ

Чим?

ЧУЖА

Та у стриптизі. Коли багато тьолок танцюють, кордебалет називається. І крізь усіх декорації видно.

ШУСТРИЙ

Знаєш, ти була права. Вони вже прозорі, ну майже. І не страшні.

ЧУЖА

За місяць пропадуть зовсім, рідко приходитимуть. Раз на рік, мабуть.

ШУСТРИЙ
(випиває коньяк залпом)

Ну давай. Зробимо справи.

ЧУЖА

Більше не пий.

ШУСТРИЙ

Я «чизетту» візьму. Раптом вони у брониках.

ЧУЖА

А «чизетта» пробиває?

ШУСТРИЙ

Пробиває. У неї ствол довший, вальтер обісреться по броніку, а з неї — запросто.

ЧУЖА

Тоді двох роби одразу, — щоб не ризикувати. Раптом про охоронця напизділи — і він снайпер.

ШУСТРИЙ

Давай... Ти за кермом будеш? Не вірю я Таксисту. На гоп-стоп — це одне, а тут — інше.

ЧУЖА

Таксист буде. Йому й знати не потрібно, куди їдемо. До справи, а після його самого під кригу пустимо.

ШУСТРИЙ

Давай так.

Підвал, склад магазину. Низька стеля, лампочки без абажурів, цегляні стіни.

На ящиках сидять люди, десять—дванадцять чоловік. Усі похмурі, зосереджені, різного віку. Є спортсмени, вони молодші, карні злочинці — як правило, старші.

Заходить Рашпіль з охоронцем.

РАШПІЛЬ

Привіт, братва!

*Присутні вітаються, декотрих Рашпіль обіймає,
це, як правило, карні злочинці.*

Не будемо у цьому казематі довго засиджуватись, пару слів — і розбиваємо понт. Коротше, братва, — у нас проблема. Покрутили мусора ласти одному пацаняті. Здуру поїхав на стрілку з їбучими якимись гадами, там слово за слово — почалась стрілянина. Пацан і стрільнути не встиг — все другий зробив, пухом йому земля. Мусора стрільця їбанули під час прийому, а на пацана вішають трьох баранів. І хитро вішають: здасть мене — піде співучасником.

Вигуки несхвалення.

Коротше — послав я Малюка і з ним трьох у Чехію. У пацана сестра, сука найрідкісніша, рідкісної масті тварюка, мутна, галіма устриця. Чужа — поганяло, чули? Так ось, хотів я, щоб вона брата свого схилила до вірного розуміння життя. Отримав би строк, зараз розстріл під мораторієм, не розмінюють. Заміну дали б, п'ятнашку — та й усіх справ. Не знаю, що там Малюк накосоризив із нею, він недоумок був.

ХТОСЬ ІЗ НАТОВПУ

Був?

РАШПІЛЬ

Так, був. Замочив там купу народу, один пацан потрапив у торбу до мусорів, а за підсумком — Малюка і ще одного знайшли прижмуреними в готелі якомусь. Ми, бля, Малюк, ще два пацана, ризикуючи життям, цю мерзоту витягли з гівна. Вона від жадібності вирішила проституцією зайнятися, потрапила там до циган, їбли її пси ланцюгові, порно знімали! Ми, блядь, витягли, зняли з собачого хуя — вона, пацючиха, віддячила!

ХТОСЬ ІЗ НАТОВПУ

Ні хуя собі. А я думаю, куди Малюк подівся, думав, він знову з якоюсь тьолкою завис, у нього буває.

РАШПІЛЬ

Коротше, братва! Тьолка ця розвела одного обсосика, що при Малюкові крутився. Шустрий — поганяло. І от разом з ним захуярила Малюка і другого пацана. І ні щоб з'їбатися, — додому приїхала. Охуїла пика. Захотів я їм кілька питань поставити, попросив Китайця посадити людей під будинком у обсосика — підтягти на базарчик. Китаєць, кого ти туди послав?

КИТАЄЦЬ

Нормальні пацани, Туз і Синій. Давно з нами.

РАШПІЛЬ

В рот би не з'їбались такі норми, Китаєць! Лохи їбучі! Туз, блядь, Туз, на хуй, і Синій! Туз — це дірка у дупі, Китаєць!!! Сили, музичку увімкнули, пихнули. А хулі, нікому ні хуя не

потрібно, усім все похуй. Не знаю, як обсос викупив, але викупив він твоїх, блядь, нормальних! Зайшов ззаду і прямо крізь скло розстріляв обох. Не знаю, виживуть чи ні. Краще б крякнули, щоб наука була всім.

Але це не все. Поки не знаю, з ким ця мерзенна тварюка зв'язалась, в самої духу б не вистачило. Можливо, зі звірями, а можливо, і з мусорами. Тільки бомбонули вони общачок наш.

Вигуки несхвалення.

Так, братва... На святе простягнули свої брудні лапи. Лапи, до ліктя у крові наших пацанів, наших братів! На святе. Все, що ми від себе відривали, від своїх близьких, — вигребли. Людину, у якої общак був, катували півночі, дружину з дітьми поклали, зв'язали, налякали усіх до смерті. Він теж, блядь, хуйло, здав схованку, але приповз, визнав. Я, блядь, подивився на його ноги, по нозі хуярили — сука, до кістки м'ясо розтрощили. Так не виконаєш, він ні до чого тут. Ну не витримав, хуесосина, здав. Буде віддавати, та тільки немає у нього такого лаве. Коротше, брати! Грів нашим, що сидять по таборах, ці крихти, цигарки, чай — все пішло. Лаве — грязюка, ми знайдемо, чим допомогти босоті. Але — покарати потрібно. Так що — піднімайте всіх своїх, хай запитують у своїх пацанів, глядять. Суку цю, Шустрого цього, якщо вийде, — вихопити, ні, — на місці зробити. А Чужу вихопити по-любому! Дадуть відповідь за все, за Малюка, за Туза, блядь, їбучого, за спільне. Поки що — ніякого руху, ніяких справ. Мусора тільки й чекають, як би нам лапи сплести, мережу накинути! Але хуя, братва! І не таких ми рачки ставили, у цьому місті нас усі знають, ми примусили себе поважати — і надалі будемо примушувати. От і все. Коротше — всі шукають хто та що. Я поїду перетру з Хмурим, з Рахманом — вони теж дороги не дадуть

цій сучці. Шукайте і знайдете, як написано у мудрій книзі. Все, розбиваємо понт, пацани, на мене вже очікують.

Рашпіль прощається з кожним і виходить через запасний вихід, охоронець іде за ним.

Прохідний двір, старі будинки, дореволюційної будови. У ніші в стіні стоїть Шустрий. Він нервується, дещо метушиться, встромляє руки до кишень, поправляє одяг. Він одягнений у камуфльовану уніформу, під нею — звичайний одяг, на голові чорна в'язана шапочка. Так ходили охоронці магазинів, ринків і тому подібна публіка.

У слабо освітленому проході з'являються дві фігури, це Рашпіль і охоронець.

У охоронця одна рука зайнята телефоном, котрий він несе, як ядерний чемодан.

РАШПІЛЬ

Іди сюди, що ти там плетешся?

Охоронець, не відповідаючи, іде трішки швидше. З ніші дуже швидко виходить, але не вистрибує, а скоріше вислизає Шустрий з пістолетом у руці. Не кажучи жодного слова, він стріляє в Рашпіля кілька разів, потім переміщується приставним кроком до лежачого на землі Рашпіля, цілиться в охоронця, той кидає телефон і пригинається до землі, відразу зробившись удвічі меншим, але не намагається дістати зброю. Шустрий стріляє в охоронця і влучає, той валиться на землю, навзник, кулі трішки відкидають його. Шустрий повертається до Рашпіля і стріляє йому в голову, після чого підстрибує до охоронця.

Зблідлий, поранений у груди й плече (пальто намокло від крові), охоронець прямо через пальто, з кишені, стріляє в Шустрого, той падає.

Дорога, засаджена тополями, осінній краєвид, пізня осінь. Ліски, лісочки, поля, переліски, пагорби, іноді піщані крутояри. Злиденні, сумні, вогкі місця. Поблизу дороги видно два старі, сіро-зелені від часу доти, амбразури спрямовані від дороги на узлісся. Дорога виходить до містечка, невеликого й незатишного, дороги у ямах і баюрах. Це навіть не провінція, провінція передбачає якусь метрополію, яка може закликати до порядку, це місто, у котрому час зупинився, що зветься «Богом забуте місце».

На околиці містечка озеро, над ним, на кручі — біла будівля монастиря з дзвіницею, він відбивається в озері, в чорній воді. Під'їхавши ближче, можна побачити, що монастир не простий.

Він оточений сірим бетонним парканом, з колючим дротом зверху, вікна у монастирі закриті глухими віконницями захисного кольору, з патьоками іржі від них на білих стінах монастиря, а на дзвіниці встановлені прожектори і гучномовці. Хреста на дзвіниці немає, немає і прапора.

Нутроші табору, загальна похмурість природи триває — пошарпані стіни, пофарбовані у зелений колір, надлишок решіток з арматури, наглядачі, переважно вусаті червонопикі п'яниці, у захисній уніформі. Незважаючи на уніформу й переважання кольору хакі — думка про армію не приходить у голову, у картинці немає нічого молодого, напористого: похмурі, похмільні, немолоді п'яниці неквапно переходять крізь ґратчасті двері, розмовляють один з одним, без емоцій, невесело. Час зупинився і тут.

Камера мандрує табором, залітає у цех. Верстати стоять у клітках з арматури, одягнуті у смугасті роби в'язні працюють на верстатах.

Кімната побачень, до літнього зека приїхала дружина й донька, зека приводять у кімнату, після чого зачиняють усіх трьох у ній, знадвору. В кутку — оцинкована баддя з дерев'яною кришкою, це параша.

Перевірка. П'ять-шість наглядачів, озброєних кийками, почергово відчиняють двері камер у монастирі, стелі склепінчасті, низькі. В камерах — зеки, переважно — старі, у смугастих фуфайках і шапках, серед старих Шустрий, він схуд і змінився. В очах з'явилося безумство, він їх витріщає, пильно вдивляючись у будь-який новий предмет або людину, от і зараз він так само вдивляється у наглядачів.

НАГЛЯДАЧ
(викрикує прізвище)

Смирнов!

ДІДУСЬ

Іван Федорович.

НАГЛЯДАЧ

Стаття?

ДІДУСЬ

Сто сорок четверта.

НАГЛЯДАЧ

Строк?

ДІДУСЬ

П'ять років. Кінець строку — п'ятого травня двотисячного року.

НАГЛЯДАЧ

Мещеряк!

ШУСТРИЙ

Євген Вікторович!

НАГЛЯДАЧ

Стаття?

ШУСТРИЙ

Дев'яносто третя, двісті двадцять друга.

НАГЛЯДАЧ

Строк?

ШУСТРИЙ

Вища міра, із заміною на двадцять років особливого. Кінець строку — двадцять третього лютого дві тисячі тринадцятого року.

* * *

Інша камера, населення таке ж — головним чином старі, серед них кілька молодих. Серед зеків — Бабай, брат Чужої.

НАГЛЯДАЧ

Савінков!

БАБАЙ

Артур Сергійович!

НАГЛЯДАЧ

Стаття?

БАБАЙ

Дев'яносто третя, двісті двадцять друга.

НАГЛЯДАЧ

Строк?

БАБАЙ

Вища міра, із заміною на п'ятнадцять років особливого. Кінець строку — другого лютого дві тисячі восьмого року.

* * *

Сопля, що подорослішав і відсидів п'ять років, виходить з літака у кайданках, два агенти у цивільному передають його росіянам. Сопля з цікавістю і приголомшенням роздивляється навколишніх і безглуздо посміхається, чуючи навкруги рідну мову.

МУСОР У ЦИВІЛЬНОМУ

Ну що, земляк, сподобалось у чехів?

СОПЛЯ

Так собі. Хліба не було, то ми масло прямо на ковбасу мастили.

Мусора і Сопля сміються.

Сопля виходить з великої будівлі з вартовим біля входу. Він одягнений у ті ж речі, що й тоді, в Чехії. З цікавістю роздивляється перехожих. І бачить, що одягнений не гірше, а часом і краще, аніж вони. Іде вулицею, роздивляється рекламу, іномарки, що йдуть суцільною лавою по вулиці, дівчат, вітрини.

* * *

Квартира Соплі, з перехрещеними рапірами на стіні, так само бідно. Батьки постарілі, батько вже п'яний, він почав святкувати, не чекаючи сина, мати плаче.

* * *

Крихітний ресторан, для простої публіки, біля входу кілька гральних автоматів.

Грає радіо, синтетичні скатертини — ресторан явно за-недбаний.

За столом сидить Сопля з господарем ресторану, вони приблизно одного віку, на столі пляшка коньяку, закуски, салати — стіл святковий, накритий на чотириох.

СОПЛЯ

А потім що було?

ГОСПОДАР РЕСТОРАНУ

А що «потім»... Малюка і Гирю в цинках привезли, поховали ми їх в Озерному, поблизу, біля входу. Там же поряд і Рашпіль.

СОПЛЯ

А зараз хто замість Рашпіля?

ГОСПОДАР РЕСТОРАНУ

Та ніхто. Почали бригадири між собою ділитись. Постріляли ще пацанів. Хто куди перебіг, в інші бригади.

СОПЛЯ

А Малюка господарство? Техстанція, шиномонтажі, заправка?

ГОСПОДАР РЕСТОРАНУ

Все пройобом пішло. Шиномонтажі — зачинились, тех-
станцію лох продав іншим, ті вже зі своєю кришею прийшли.
За заправку не знаю.

СОПЛЯ

Зрозуміло. А ти розбагатів, я бачу.

ГОСПОДАР РЕСТОРАНУ

Ось, на цей гадючник лише й вистачило, я купив і звалив
з руху. Тут таке почалось — мочити почали без розбору, ні
понять, нічого — безпредел повний.

СОПЛЯ

Зрозуміло.

ГОСПОДАР РЕСТОРАНУ

Як там сидіти?

СОПЛЯ

Хуйово без гріву. Мені ніхто копійки на рахунок не загнав.
А там постанова інша, у Чехії. Там поняття інші, у них вва-
жається найкрутішим — козел. Бригадир, староста, завгосп,
майстер. Усі нормальні на посаді, а мене не підтягували —
росіянин, та й убогий. І заробити неможливо — так і сидів,
галіміий шо бубон. Курити кинув.

ГОСПОДАР РЕСТОРАНУ

То ти до Чужої під'їдь. Вона стоїть ніхуйово, два нічні
клуби, ресторани, навіть завод якийсь купила. Ринок на
Чапаєва — теж її.

СОПЛЯ

Ого! Як же це вона зуміла?

ГОСПОДАР РЕСТОРАНУ

Я з нею не бачусь — хто я і хто вона. А кажуть таке: це вона з Шустрим Малюка й Гирю захуярила. Общак відмела у Рашпіля. Потім Шустрий Рашпіля зробив, а сам сів на двадцятку. От вона й притулилась: дещо їй пішло, не сама, звичайно, — кажуть, вона там бригадирів настроїла, комсомольців проти каторжан. Різня була.

СОПЛЯ

Чому ж її не заковбасили?

ГОСПОДАР РЕСТОРАНУ

Та вона такого жаху потім на охочих за Рашпіля відомстити нагнала... З якимись генералами зв'язалась, з депутатами, і відвалила від блатних.

СОПЛЯ

Не буде вона зі мною базарити. Я так думаю. Але спробувати можна.

ГОСПОДАР РЕСТОРАНУ

Я тут тобі зібрав грошей, не дохую, звичайно, але на перший час... Штука. Зрозумій: мене всі доять — і мусора, і чинуші...

СОПЛЯ

Та що ти, насправді. Гроші даєш, та ще й виправдовуєшся. Точно як барига.

ГОСПОДАР РЕСТОРАНУ

Та я і є барига. Зараз лише бариги й живуть.

СОПЛЯ

Слухай, штука штукаю, а можеш мені волину зробити?

ГОСПОДАР РЕСТОРАНУ

Можу. У мене є. Наган підійде?

СОПЛЯ

Підійде.

* * *

Камера. До Шустрого підходить зек.

ЗЕК

Чуєш, стрілець! Грів твій, здається, скінчився.

ШУСТРИЙ

В якому сенсі?

ЗЕК

Ну шо — ти «Мальборо» не куриш уже?

ШУСТРИЙ

А тобі чого? Твоя справа?

ЗЕК

Та не кипи! Видно, пройшла любов у твоєї.

ШУСТРИЙ

Відвали ти... Тобі таке кохання й уві сні не присниться.

* * *

Дворики для прогулянок, затягнуті сітками. Зверху ходить наглядач.

ШУСТРИЙ
(кричить)

Бабай!

ГОЛОС БАБАЯ

Так-так-так!

ШУСТРИЙ
Давно посилка від Анжели заходила?!

БАБАЙ

Давно! І посилки немає, і на табір нічого не заходило у цьому місяці!

ШУСТРИЙ
Може, сталось що?!

БАБАЙ

Може! Слід дізнатися! Спробуй через своїх родаків!

ШУСТРИЙ

Вона до мене тиждень тому на свіданку мала приїхати! Напишу родакам! Бабай!

БАБАЙ

Так!

ШУСТРИЙ

Поганяло у неї звідки таке?

БАБАЙ

З фільму! Дивився про космос?! Там дракон був, з кислотою замість крові! Яйця в людей відкладав!

ШУСТРИЙ

Дивився!

БАБАЙ

Ну, тоді розхід!

ШУСТРИЙ

Розхід!

Кінець